

Официален вестник на Европейския съюз

C 25

Издание
на български език

Информация и известия

Година 62
21 януари 2019 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2019/C 25/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2019/C 25/02 Съединени дела C-626/15 и C-659/16: Решение на Съда (голям състав) от 20 ноември 2018 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз (C-626/15), Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз (C-659/16) (Жалба за отмяна — Решение на Комитета на постоянните представители (Корепер) — Решение, с което се одобрява представянето на документ за обсъждане на международен орган — Допустимост — Обжалваем акт — Изключителна, споделена или допълваща компетентност на Европейския съюз — Самостоятелни действия на Съюза в международна организация или участие на държавите членки наред със Съюза — Опазване на морските биологични ресурси — Рибарство — Опазване на околната среда — Научни изследвания — Защитени морски зони (ЗМЗ) — Договор за Антарктика — Конвенцията за опазване на живите морски ресурси на Антарктика — Морето Уедъл и морето Рос) 2

2019/C 25/03 Дело C-648/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria — Италия) — Fortunata Silvia Fontana/Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria (Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 273 — Производство по установяване на задължения за данъци — Индуктивен метод за определяне на данъчната основа — Право на приспадане на ДДС — Презумпция — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност — Национален закон, предвиждащ изчисляване на ДДС въз основа на предполагаем оборот) 3

BG

2019/C 25/04	Дело C-664/16: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia — Румъния) — Lucrețiu Hadrian Vădan/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba (Преюдициално запитване — Обща система на данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168, 178 и 273 — Обхват на правото на приспадане — Липса на фактури — Използване на следбна експертиза — Тежест на доказване на правото на приспадане — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност)	4
2019/C 25/05	Дело C-29/17: Решение на Съда (първи състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — Novartis Farma SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità (Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Член 3, точка 1 — Член 6 — Директива 89/105/ЕИО — Регламент (ЕО) № 726/2004 — Членове 3, 25 и 26 — Преопаковане на лекарствен продукт с цел употребата му за лечение, което не е обхванато от разрешението за търговия с него (извън условията на разрешение за търговия) — Покриване на разходите от националната система за здравно осигуряване)	4
2019/C 25/06	Дело C-147/17: Решение на Съда (голям състав) от 20 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța — Румъния) — Sindicatul Familia Constanța, Ustiniu Cvas и др./Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța (Преюдициално запитване — Защита на безопасността и здравето на работниците — Организация на работното време — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 31 — Директива 2003/88/ЕО — Приложно поле — Дерогирани — Член 1, параграф 3 — Директива 89/391/ЕИО — Член 2, параграф 2 — Дейност на приеман родител)	5
2019/C 25/07	Дело C-151/17: Решение на Съда (първи състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice — Англия и Уелс) — Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединеното кралство) — Swedish Match AB/Secretary of State for Health (Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Директива 2014/40/ЕС — Член 1, буква в) и член 17 — Забрана за пускане на пазара на тютюн за орална употреба — Валидност)	6
2019/C 25/08	Дело C-245/17: Решение на Съда (първи състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Испания) — Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González/Consejería de Educación de Castilla-La Mancha (Преюдициално запитване — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Национална правна уредба, която позволява срочните трудови договори да бъдат прекратени, когато отпадне основаниято за назначаване — Преподаватели, назначени за учебната година — Прекратяване на трудовото правоотношение в края на периода на учебните занятия — Организация на работното време — Директива 2003/88/ЕО)	7
2019/C 25/09	Дело C-295/17: Решение на Съда (пети състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade Tributária e Aduaneira (Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приложно поле — Облагаеми сделки — Възмездна доставка — Разграничение между необлагаеми обезщетения за вреди и облагаеми доставки на услуги срещу заплащане на „компенсация“)	8
2019/C 25/10	Дело C-452/17: Решение на Съда (четвърти състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Liège — Белгия) — Zako SPRL/Sanidel SA (Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Член 1, параграф 2 — Понятие за търговски представител — Самостоятелно зает посредник, упражняващ дейността си от предприятието на принципала — Изпълнение на други задачи освен свързаните с договарянето на продажбата или покупката на стоки за принципала)	9

2019/C 25/11	Дело C-575/17: Решение на Съда (пети състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics (Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Данък, удържан при източника, върху brutния размер на дивиденди с национален произход, изплатени на чуждестранни дружества — Отлагане на данъчното облагане на дивиденди, разпределяни на местно дружество, имащо отрицателен финансов резултат — Различно третиране — Обосновка — Схоство — Балансирано разпределение на данъчните правомощия между държавите членки — Ефективност на събирането на данъка — Пропорционалност — Дискриминация)	10
2019/C 25/12	Дело C-619/17: Решение на Съда (шести състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras (Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Обосноваване — Клауза 5 — Мерки за предотвратяване на злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения — Обезщетение при прекратяване на трудов договор за неопределено време по обективна причина — Липса на обезщетение при изтичане на срочен трудов договор за „interinidad“)	10
2019/C 25/13	Дело C-625/17: Решение на Съда (първи състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Verwaltungsgerichtshof — Австрия) — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG/Finanzamt Feldkirch (Преюдициално запитване — Членове 56 и 63 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги и свободно движение на капитали — Кредитни институции — Такса за стабилност и специална вноска към тази такса, определяни въз основа на неконсолидирания общ баланс на установените в Австрия кредитни институции — Включване на банковите операции с трансграничен характер — Изключване на операциите на дъщерните дружества в друга държава членка — Различно третиране — Ограничение — Обосновка)	11
2019/C 25/14	Дело C-627/17: Решение на Съда (десети състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Dunajská Streda — Словакия) — ZSE Energia a.s./RG (Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 861/2007 — Европейска процедура за искове с малък материален интерес — Член 2, параграф 1 и член 3, параграф 1 — Приложно поле — Понятие „страни“ — Презгранични дела) . . .	12
2019/C 25/15	Дело C-679/17: Решение на Съда (първи състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Vlaams Gewest, представляван от Vlaamse regering в лицето на Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, представляван от Vlaamse regering в лицето на Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw/Johannes Nuijbrechts (Преюдициално запитване — Свобода на движение на капитали — Ограничения — Данъчно законодателство — Данък върху наследството — Устойчиво управлявани гори — Освобождаване — Опазване на горския фонд)	13
2019/C 25/16	Дело C-713/17: Решение на Съда (трети състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Австрия) — Ahmad Shah Ayubi/Bezirkshauptmannschaft Linz-Land (Преюдициално запитване — Директива 2011/95/ЕС — Стандарти за съдържанието на международната закрила — Статут на бежанец — Член 29 — Социално подпомагане — Различно третиране — Бежанци, ползващи се с право на временно пребиваване) . . .	13
2019/C 25/17	Дело C-490/18: Преюдициално запитване от Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария), постъпило на 26 юли 2018 г. — SD/Agrárminiszter	14
2019/C 25/18	Дело C-580/18 P: Жалба, подадена на 18 септември 2018 г. от Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 12 юли 2018 г. по дело T-41/17 — Lotte Co. Ltd/EUIPO	15
2019/C 25/19	Дело C-618/18: Преюдициално запитване от Giudice di pace di L'Aquila (Италия), постъпило на 1 октомври 2018 г. — Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia	16

2019/C 25/20	Дело C-639/18: Преюдициално запитване от Landgericht Kiel (Германия), постъпило на 12 октомври 2018 г. — KH/Sparkasse Südholstein	17
2019/C 25/21	Дело C-641/18: Преюдициално запитване от Tribunale di Genova (Италия), постъпило на 12 октомври 2018 г. — LG и др./Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale	18
2019/C 25/22	Дело C-646/18: Преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Испания), постъпило на 15 октомври 2018 г. — OD/Ryanair D.A.C.	18
2019/C 25/23	Дело C-648/18: Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 17 октомври 2018 г. — Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)/Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA	19
2019/C 25/24	Дело C-658/18: Преюдициално запитване от Giudice di pace di Bologna (Италия), постъпило на 22 октомври 2018 г. — UX/Governo della Repubblica italiana	19
2019/C 25/25	Дело C-660/18: Преюдициално запитване от Landgericht Berlin (Германия), постъпило на 22 октомври 2018 г. — Sundair GmbH/WV и др.	21
2019/C 25/26	Дело C-661/18: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 22 октомври 2018 г. — Correios de Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2019/C 25/27	Дело C-667/18: Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 25 октомври 2018 г. — Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone/Ministerraad	22
2019/C 25/28	Дело C-670/18: Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Италия), постъпило на 29 октомври 2018 г. — CO/Comune di Gesturi	23
2019/C 25/29	Дело C-672/18: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 29 октомври 2018 г. — DN/Ministre de l'Action et des Comptes publics	23
2019/C 25/30	Дело C-673/18: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris (Франция), постъпило на 30 октомври 2018 г. — Santen SAS/Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle	24
2019/C 25/31	Дело C-677/18: Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство), постъпило на 5 ноември 2018 г. — Amoena Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 25/32	Дело C-678/18: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 5 ноември 2018 г. — Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden	26
2019/C 25/33	Дело C-679/18: Преюдициално запитване от Okresní soud v Ostravě (Чешка република), постъпило на 5 ноември 2018 г. — OPR-Finance s.r.o./GK	26
2019/C 25/34	Дело C-687/18: Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), постъпило на 7 ноември 2018 г. — SY/Associated Newspapers Ltd	27
2019/C 25/35	Дело C-688/18: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 6 ноември 2018 година — наказателно производство срещу TX и UW	28
2019/C 25/36	Дело C-689/18: Преюдициално запитване от Dioikitiko Protodikeio Patron (Гърция), постъпило на 5 ноември 2018 г. — ХТ/Република Гърция	28

2019/C 25/37	Дело C-703/18: Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединеното кралство), постъпило на 12 ноември 2018 г. — Healthspan Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	29
2019/C 25/38	Дело C-704/18: Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 12 ноември 2018 година — наказателно производство срещу LD, ME, NE, OG, PH и RI	30
Общ съд		
2019/C 25/39	Съединени дела T-202/10 RENV II и T-203/10 RENV II: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Stichting Woonlinie и др./Комисия (Държавни помощи — Социално жилищно настаняване — Схема за помощи в полза на дружества за социално жилищно настаняване — Съществуващи помощи — Ангажименти на държавата членка — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Член 17 от Регламент (ЕО) № 659/1999 — Услуга от общ икономически интерес — Член 106, параграф 2 ДФЕС — Определение за задача за предоставяне на обществена услуга)	31
2019/C 25/40	Дело T-207/10: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Deutsche Telekom/Комисия (Държавни помощи — Система на данъчно облагане, позволяваща на местни за данъчни цели предприятия в Испания да амортизират репутацията, която произтича от придобиването на дялови участия в чуждестранни за данъчни цели предприятия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда частичното ѝ възстановяване — Разпоредба, позволяваща на схемата да продължи да се прилага отчасти — Искане за прекратяване на производството поради липса на основание за произнасяне по същество — Запазване на правния интерес — Оправдани правни очаквания — Конкретни уверения, дадени от Комисията — Оправданост на правните очаквания — Приложно поле във времето на оправданите правни очаквания)	32
2019/C 25/41	Дело T-219/10: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — World Duty Free Group/Комисия (Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да амортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в дружества, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Изключение — Различно третиране — Обоснованост на разликата в третирането — Предприятия, бенефициери на мярката — Оправдани правни очаквания)	33
2019/C 25/42	Дело T-227/10: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Banco Santander/Комисия (Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да амортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в предприятията, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, което обявява помощта за несъвместима с вътрешния пазар и разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Дерогирание — Различно третиране — Обоснованост на разликата в третирането — Предприятия, получатели по мярката — Оправдани правни очаквания)	34
2019/C 25/43	Дело T-239/11: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Sigma Alimentos Exterior/Комисия (Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да амортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в предприятия, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, което обявява помощта за несъвместима с вътрешния пазар и разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Дерогирание — Различно третиране — Обоснованост на разликата в третирането)	34
2019/C 25/44	Дело T-399/11: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Banco Santander и Santusa/Комисия (Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да амортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в дружества, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Изключение — Различно третиране — Обоснованост на разликата в третирането — Предприятия, бенефициери на мярката — Оправдани правни очаквания)	35

2019/C 25/45	Дело T-405/11: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Аха Mediterranean/Комисия (Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които са регистрирани за данъчни цели в Испания, да извършат данъчна амортизация на финансовата репутация вследствие на придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Дерогация — Различно третиране — Обосноваване на различното третиране — Предприятия, които са бенефициери на мярката — Оправдани правни очаквания)	36
2019/C 25/46	Дело T-406/11: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Prosegur Compañía de Seguridad/Комисия (Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да амортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в дружества, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Изключение — Различно третиране — Обосноваване на разликата в третирането — Предприятия, бенефициери на мярката — Оправдани правни очаквания)	37
2019/C 25/47	Дело T-487/14: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — СНЕМК и KF/Комисия (Дъмтинг — Внос на феросилиций с произход от Русия — Окончателно антидъмпиново мито — Преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките — Определяне на експортната цена — Единен стопански субект — Отразяване на антидъмпиновото мито в препродажните цени в Съюза — Прилагане на различна методология от използваната при предходно разследване — Продължаване или повторение на дъмтинга и вредата от него — Член 2, параграф 9, член 3 и член 11, параграфи 9 и 10 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 2, параграф 9, член 3 и член 11, параграфи 9 и 10 от Регламент (ЕС) 2016/1036)	37
2019/C 25/48	Дело T-113/15: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — RFA International/Комисия (Дъмтинг — Внос на феросилиций от Русия — Отказ на искания за възстановяване на платени антидъмпингови мита — Определяне на нормалната стойност и на експортната цена — Един стопански субект — Прехвърляне на антидъмпиновото мито върху препродажните цени в Съюза — Прилагане на метод, различен от използвания при предишно разследване — Член 2, параграф 9 и член 11, параграфи 9 и 10 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 2, параграф 9 и член 11, параграфи 9 и 10 от Регламент (ЕС) 2016/1036) — Член 18.3.1 от Антидъмпиновото споразумение на СТО)	38
2019/C 25/49	Дело T-854/16: Решение на Общия съд от 20 ноември 2018 г. — Varata/Парламент (Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2015 — Процедура по сертифициране — Изключване от окончателния списък на длъжностните лица, допуснати до участие в програмата за обучение — Член 45 а от Правилника — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Равно третиране — Право на защита)	39
2019/C 25/50	Дело T-546/17: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Haufe-Lexware/EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Leshare“ — По-ранна международна словна марка „LEXWARE“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Сходство на знаците)	39
2019/C 25/51	Дело T-790/17: Решение на Общия съд от 20 ноември 2018 г. — St. Andrews Links/EUIPO (ST ANDREWS) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ST ANDREWS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Географски произход — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	40
2019/C 25/52	Дело T-791/17: Решение на Общия съд от 20 ноември 2018 г. — St. Andrews Links/EUIPO (ST ANDREWS) (Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ST ANDREWS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Географски произход — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])	41

2019/C 25/53	Дело T-831/17: Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — DRH Licensing & Managing/EUIPO — Merck (Flexagil) (Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „Flexagil“ — Реално използване на марката — Член 18, параграф 1, втора алинея, буква а) и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Форма, различаваща се по елементи, които не променят отличителния характер на марката)	41
2019/C 25/54	Дело T-36/18: Решение на Общия съд от 20 ноември 2018 г. — Asahi Intecc/EUIPO — Celesio (Celeson) (Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „Celeson“ — По-ранна международна словна марка „CELESIO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)	42
2019/C 25/55	Дело T-646/18: Жалба, подадена на 26 октомври 2018 г. — Bonnafous/Комисия	42
2019/C 25/56	Дело T-653/18: Жалба, подадена на 31 октомври 2018 г. — Armani/EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)	43
2019/C 25/57	Дело T-654/18: Жалба, подадена на 31 октомври 2018 г. — Armani/EUIPO — Asunción (le Sac 11)	44
2019/C 25/58	Дело T-655/18: Жалба, подадена на 30 октомври 2018 г. — Auricon и др./ЕСВД	45
2019/C 25/59	Дело T-658/18: Жалба, подадена на 31 октомври 2018 г. — Hästens Sängar/EUIPO (Изображение на мотив на квадратчета)	46
2019/C 25/60	Дело T-661/18: Жалба, подадена на 7 ноември 2018 г. — Securitec/Комисия	46
2019/C 25/61	Дело T-663/18: Жалба, подадена на 9 ноември 2018 г. — Nissin Foods Holdings/EUIPO — The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)	47
2019/C 25/62	Дело T-666/18: Жалба, подадена на 6 ноември 2018 г. — 6Minutes Media/EUIPO — ad pepper media International (ad pepper)	48
2019/C 25/63	Дело T-668/18: Жалба, подадена на 6 ноември 2018 г. — 6Minutes Media/EUIPO — ad pepper media International (ADPepper)	49
2019/C 25/64	Дело T-669/18: Жалба, подадена на 13 ноември 2018 г. — Neoperl/EUIPO (Изображение на четири попълнени отвора в схема с равномерно разпределени отвори)	50
2019/C 25/65	Дело T-672/18: Жалба, подадена на 13 ноември 2018 г. — Ryke/EUIPO — Paglieri (CLIOMAKEUP)	50
2019/C 25/66	Дело T-674/18: Жалба, подадена на 14 ноември 2018 г. — Vattenfall Europe Nuclear Energy/Комисия	51
2019/C 25/67	Дело T-675/18: Жалба, подадена на 19 ноември 2018 г. — Trifolio-M и др./ЕОБХ	52
2019/C 25/68	Дело T-678/18: Жалба, подадена на 13 ноември 2018 г. — Società agricola Giusti Dal Col/EUIPO — DMC (GIUSTI WINE)	53
2019/C 25/69	Дело T-679/18: Жалба, подадена на 12 ноември 2018 г. — Showroom/EUIPO — E-Gab (SHOW-ROOM)	53
2019/C 25/70	Дело T-680/18: Жалба, подадена на 15 ноември 2018 г. — SLL Service/EUIPO — Elfa International (LUMIN8)	54
2019/C 25/71	Дело T-681/18: Жалба, подадена на 16 ноември 2018 г. — „Korporaciya „Masternet“/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)	55
2019/C 25/72	Дело T-682/18: Жалба, подадена на 16 ноември 2018 г. — Twitter/EUIPO — Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55

2019/C 25/73	Дело T-683/18: Жалба, подадена на 20 ноември 2018 г. — Conte/EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)	56
2019/C 25/74	Дело T-685/18: Жалба, подадена на 16 ноември 2018 г. — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)	57
2019/C 25/75	Дело T-686/18: Жалба, подадена на 19 ноември 2018 г. — LegalCareers/EUIPO (LEGALCAREERS)	58
2019/C 25/76	Дело T-687/18: Жалба, подадена на 20 ноември 2018 г. — Pilatus Bank/ЕЦБ	59
2019/C 25/77	Дело T-688/18: Жалба, подадена на 21 ноември 2018 г. — Exploitatiemaatschappij De Berghaaf/EUIPO — Brigade Electronics Group (CORNEREYE)	59
2019/C 25/78	Дело T-689/18: Жалба, подадена на 21 ноември 2018 г. — Executive Selling/EUIPO (EXECUTIVE SELLING)	60
2019/C 25/79	Дело T-695/18: Жалба, подадена на 26 ноември 2018 г. — Werner/EUIPO — Merck (fLORAMED)	61
2019/C 25/80	Дело T-697/18: Жалба, подадена на 26 ноември 2018 г. — Aldi/EUIPO — Titlbach (ALTISPORT)	61
2019/C 25/81	Дело T-700/18: Жалба, подадена на 26 ноември 2018 г. — Kalypso Media Group/EUIPO — Wizards of the Coast (DUNGEONS)	62

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2019/С 25/01)

Последна публикация

ОВ С 16, 14.1.2019 г.

Предишни публикации

ОВ С 4, 7.1.2019 г.

ОВ С 455, 17.12.2018 г.

ОВ С 445, 10.12.2018 г.

ОВ С 436, 3.12.2018 г.

ОВ С 427, 26.11.2018 г.

ОВ С 408, 12.11.2018 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 20 ноември 2018 г. — Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз (С-626/15), Европейска комисия/Съвет на Европейския съюз (С-659/16)

(Съединени дела С-626/15 и С-659/16) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Решение на Комитета на постоянните представители (Корепер) — Решение, с което се одобрява представянето на документ за обсъждане на международен орган — Допустимост — Обжалваем акт — Изключителна, споделена или допълваща компетентност на Европейския съюз — Самостоятелни действия на Съюза в международна организация или участие на държавите членки наред със Съюза — Опазване на морските биологични ресурси — Рибарство — Опазване на околната среда — Научни изследвания — Защитени морски зони (ЗМЗ) — Договор за Антарктика — Конвенцията за опазване на живите морски ресурси на Антарктика — Морето Уедъл и морето Рос)

(2019/С 25/02)

Език на производството: френски

Страни

(С-626/15)

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: А. Vouquet, Е. Paasivirta и С. Hermes)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: А. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro и М. Simm)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Кралство Испания (представител: М. А. Sampol Pucurull), Кралство Нидерландия (представители: М. Gijzen, М. Bulterman и М. Noort), Кралство Швеция (представители: А. Falk, С. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Zettergren и L. Swedenborg), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: С. Brodie, подпомагана от J. Holmes, QC), Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, М. Figueiredo и М. L. Duarte), Република Гърция (представители: G. Karipsiadis и К. Boskovits), Република Финландия (представител: J. Heliskoski), Федерална република Германия (представители: Т. Henze, J. Möller, К. Stranz и S. Eisenberg), Френска република (представители: F. Fize, D. Colas, G. de Bergues и В. Fodda),

(С-659/16)

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: А. Vouquet, Е. Paasivirta и С. Hermes)

Ответник: Съвет на Европейския съюз (представители: А. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro и М. Simm)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Велико херцогство Люксембург (представител: D. Holderer), Кралство Белгия (представители: J. Van Holm, С. Pochet и L. Van den Broeck), Кралство Испания (представител: М. А. Sampol Pucurull), Кралство Нидерландия (представители: В. Koorman, М. Bulterman и М. Noort), Кралство Швеция (представители: А. Falk, С. Meyer-Seitz, Н. Shev и L. Zettergren), Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: С. Brodie и G. Brown, подпомагани от J. Holmes, QC, и J. Gregory, barrister), Португалска република (представители: L. Inez Fernandes, М. Figueiredo и L. Medeiros), Република Финландия (представител: J. Heliskoski), Федерална република Германия (представители: Т. Henze, J. Möller и S. Eisenberg), Френска република (представители: D. Colas и В. Fodda),

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Европейската комисия да понесе, наред с направените от нея съдебни разноски, и тези на Съвета на Европейския съюз.
- 3) Великото херцогство Люксембург, Кралство Белгия, Кралство Испания, Кралство Нидерландия, Кралство Швеция, Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, Португалската република, Република Гърция, Република Финландия, Федерална република Германия и Френската република понасят собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 59, 15.2.2016 г.
ОВ С 38, 6.2.2017 г.

**Решение на Съда (четвърти състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от
Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria — Италия) — Fortunata Silvia Fontana/
Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria**

(Дело C-648/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Член 273 — Производство по установяване на задължения за данъци — Индуктивен метод за определяне на данъчната основа — Право на приспадане на ДДС — Презумпция — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност — Национален закон, предвиждащ изчисляване на ДДС въз основа на предполагаем оборот)

(2019/C 25/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fortunata Silvia Fontana

Ответник: Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и принципите на данъчен неутралитет и на пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство — която дава право на данъчната администрация, когато установи съществени несъответствия между декларираните и очакваните съгласно секторни проучвания приходи, да използва основан на тези секторни проучвания метод за определяне на размера на оборота на данъчнозадълженото лице и с оглед на това да издаде акт за установяване на допълнителни задължения за данъка върху добавената стойност (ДДС) — при условие че тази правна уредба и прилагането ѝ позволяват при спазване на принципа на данъчен неутралитет, принципа на пропорционалност и правото на защита данъчнозадълженото лице да оспори получените по посочения метод резултати, като се основа на всички доказателства в обратен смисъл, с които разполага, и да упражни правото си на приспадане в съответствие с разпоредбите на дял X от Директива 2006/112, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 86, 20.3.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Iulia — Румъния) — *Lucrețiu Hadrian Vădan/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba*

(Дело C-664/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данък върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Членове 167, 168, 178 и 273 — Обхват на правото на приспадане — Липса на фактури — Използване на съдебна експертиза — Тежест на доказване на правото на приспадане — Принципи на данъчен неутралитет и на пропорционалност)

(2019/С 25/04)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Iulia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Lucrețiu Hadrian Vădan

Ответници: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Диспозитив

Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, и по-специално членове 167 и 168, член 178, буква а) и член 179 от нея, както и принципите на неутралитет на данъка върху добавената стойност (ДДС) и на пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че при обстоятелства като разглежданите в главното производство, данъчнозадължено лице, което не е в състояние да представи доказателство за платения върху получените доставки ДДС чрез представяне на фактури или други документи, не може да се ползва с право на приспадане на ДДС само въз основа на оценка, направена в експертиза, назначена от национална юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 3.4.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — *Novartis Farma SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità*

(Дело C-29/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Лекарствени продукти за хуманна употреба — Директива 2001/83/ЕО — Член 3, точка 1 — Член 6 — Директива 89/105/ЕИО — Регламент (ЕО) № 726/2004 — Членове 3, 25 и 26 — Преупаковане на лекарствен продукт с цел употребата му за лечение, което не е обхванато от разрешението за търговия с него (извън условията на разрешение за търговия) — Покриване на разходите от националната система за здравно осигуряване)

(2019/С 25/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Novartis Farma SpA

Ответници: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

в присъствието на: Ministero della Salute, Regione Veneto, Società Oftalmologica Italiana (SOI) — Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna

Диспозитив

- 1) Член 3, точка 1 от Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба, изменена с Директива 2012/26/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г., трябва да се тълкува в смисъл, че след като е бил преупакован съгласно условията, предвидени с разглежданите по главното производство национални мерки, Avastin попада в приложното поле на Директива 2001/83, изменена с Директива 2012/26.
- 2) Член 6 от Директива 2001/83, изменена с Директива 2012/26, трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национални мерки като разглежданите по главното производство, които определят условията, при които Avastin може да бъде преупакован за целите на употребата му за лечение на офталмологични показания, които не са обхванати от издаденото за него разрешение за търговия.
- 3) Членове 3, 25 и 26 от Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата, изменен с Регламент (ЕС) № 1027/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална мярка като тази, която следва от член 1, параграф 4 bis от Decreto-legge 21 ottobre 1996, n. 536, recante „Misure per il contenimento della spesa farmaceutica e la rideterminazione del tetto di spesa per l'anno 1996“, convertito dalla legge del 23 dicembre 1996, n. 648 (Декрет-закон № 536 от 21 октомври 1996 г. относно „Мерките за контрол на фармацевтичните разходи и за преформулиране на максималното равнище на разходите за 1996 г.“, преобразуван със Закон № 648 от 23 декември 1996 г.), изменен с Decreto-legge del 20 marzo 2014, n. 36, convertito dalla legge del 16 maggio 2014, n. 79 (Декрет-закон № 36 от 20 март 2014 г., преобразуван със Закон № 79 от 16 май 2014 г.), с който на Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) (Италианска агенция по лекарствата, AIFA) се разрешава да извършва контрол на лекарствени продукти като Avastin, разходите за които при употреба извън условията на разрешението за търговия се покриват от Servizio Sanitario Nazionale (Националната здравна служба, Италия), и ако е необходимо, да приема необходимите мерки за защита на безопасността на пациентите.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 19.6.2017 г.

Решение на Съда (голям състав) от 20 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța — Румъния) — Sindicatul Familia Constanța, Ustinia Cvas и др./Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Дело C-147/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на безопасността и здравето на работниците — Организация на работното време — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 31 — Директива 2003/88/ЕО — Приложно поле — Дерогирание — Член 1, параграф 3 — Директива 89/391/ЕИО — Член 2, параграф 2 — Дейност на приеман родител)

(2019/С 25/06)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Constanța

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sindicatul Familia Constanța, Ustiniu Cvas, Silvica Jianu, Dumitra Bocu, Cader Aziz, Georgeta Crângașu, Sema Cutlacai

Ответник: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Диспозитив

Разпоредбите на член 1, параграф 3 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време във връзка с член 2, параграф 2 от Директива 89/391/ЕИО на Съвета от 12 юни 1989 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място трябва да се тълкуват в смисъл, че не попада в приложното поле на Директива 2003/88 дейността на приемен родител, която, в рамките на трудово правоотношение с публичен орган, се състои в това да приеме и интегрира в своя дом дете и непрекъснато да осигурява хармоничното развитие и възпитанието на това дете.

⁽¹⁾ ОВ С 231, 17.7.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от High Court of Justice — Англия и Уелс) — Queen's Bench Division (Administrative Court) — Обединеното кралство) — Swedish Match AB/Secretary of State for Health

(Дело C-151/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Производство, представяне и продажба на тютюневи изделия — Директива 2014/40/ЕС — Член 1, буква в) и член 17 — Забрана за пускане на пазара на тютюн за орална употреба — Валидност)

(2019/С 25/07)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Swedish Match AB

Ответник: Secretary of State for Health

в присъствието на: New Nicotine Alliance

Диспозитив

При разглеждането на поставения въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 1, буква в) и на член 17 от Директива 2014/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи и свързани с тях изделия и за отмяна на Директива 2001/37/ЕО.

⁽¹⁾ ОВ С 161, 22.5.2017 г.

Решение на Съда (първи състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Испания) — Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González/Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

(Дело C-245/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Национална правна уредба, която позволява срочните трудови договори да бъдат прекратени, когато отпадне основанието за назначаване — Преподаватели, назначени за учебната година — Прекратяване на трудовото правоотношение в края на периода на учебните занятия — Организация на работното време — Директива 2003/88/ЕО)

(2019/C 25/08)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González

Ответник: Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Диспозитив

- 1) Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която позволява на работодателя в края на периода на учебните занятия да прекрати срочното трудово правоотношение на преподаватели, назначени за една учебна година като временно наети държавни служители, със съображението че към тази дата изискванията за неотложност и спешност, с които е било обвързано тяхното назначаване, вече не са изпълнени, докато безсрочното трудово правоотношение на преподавателите, които имат качеството на назначени за неопределено време държавни служители, продължава да съществува.
- 2) Член 7, параграф 2 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която позволява в края на периода на учебните занятия да се прекрати срочното трудово правоотношение на преподаватели, назначени за една учебна година като временно наети държавни служители, дори ако това лишава посочените преподаватели от дни платен летен годишен отпуск за тази учебна година, щом същите преподаватели получават финансово обезщетение на това основание.

⁽¹⁾ ОВ С 382, 13.11.2017 г.

Решение на Съда (пети състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Португалия) — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-295/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Директива 2006/112/ЕО — Приложно поле — облагаеми сделки — Възлездна доставка — Разграничение между необлагаеми обезщетения за вреди и облагаеми доставки на услуги срещу заплащане на „компенсация“)

(2019/C 25/09)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Диспозитив

- 1) Член 2, параграф 1, буква в) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че предварително определената сума, получавана от икономически оператор при предсрочно прекратяване по искане или по вина на негов клиент на договор за предоставяне на услуги с предвиден минимален срок на обвързаност и съответстваща на сумата, която операторът е щял да получи през останалата част на посочения срок, ако договорът не беше прекратен — обстоятелство, което запитващата юрисдикция трябва да провери, следва да се приеме за възнаграждение за извършена възлездно доставка на услуги, което поради това подлежи на облагане с този данък.
- 2) За квалификацията на сумата, предварително определена в договора за предоставяне на услуги, която клиентът дължи при предсрочно прекратяване на договора, не са решаващи фактът, че целта на тази предварително определена сума е да бъдат възпирани клиентите да нарушават задължението си да останат обвързани с договора през минималния срок и да бъдат поправени вредите, претърпени от оператора вследствие на неспазването на посочения срок, фактът, че търговският представител получава по-високо възнаграждение за сключването на договори, предвиждащи минимален срок на обвързаност, отколкото за сключването на договори без такъв срок, както и фактът, че по националното право посочената сума се квалифицира като неустойка.

⁽¹⁾ ОВ C 256, 7.8.2017 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Liège — Белгия) — Zako SPRL/Sanidel SA

(Дело C-452/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Самостоятелно заети търговски представители — Директива 86/653/ЕИО — Член 1, параграф 2 — Понятие за търговски представител — Самостоятелно зает посредник, упражняващ дейността си от предприятието на принципала — Изпълнение на други задачи освен свързаните с договарянето на продажбата или покупката на стоки за принципала)

(2019/C 25/10)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de commerce de Liège

Страни в главното производство

Ищец: Zako SPRL

Ответник: Sanidel SA

Диспозитив

- 1) Член 1, параграф 2 от Директива 86/653/ЕИО на Съвета от 18 декември 1986 година относно координирането на правото на държавите членки, свързано с дейността на самостоятелно заетите търговски представители, трябва да се тълкува в смисъл, че ако лице, което е трайно упълномощено да договаря продажбата или покупката на стоки за друго лице или да договаря и сключва такива сделки от името и за сметка на последното, упражнява дейността си от предприятието му, това обстоятелство не е пречка то да бъде квалифицирано като „търговски представител“ по смисъла на тази разпоредба, стига да не му пречи да упражнява дейността си независимо, което запитващата юрисдикция следва да провери.
- 2) Член 1, параграф 2 от Директива 86/653 трябва да се тълкува в смисъл, че ако дадено лице упражнява не само дейност, състояща се в договаряне на продажбата или покупката на стоки от името на друго лице или в договаряне и сключване на такива сделки от името и за сметка на последното, но извършва за същото това лице и друг вид дейност, която не е вторична спрямо първата, това обстоятелство не е пречка то да бъде квалифицирано като „търговски представител“ по смисъла на тази директива, стига да не му пречи да упражнява първата дейност независимо, което запитващата юрисдикция следва да провери.

⁽¹⁾ ОВ С 347, 16.10.2017 г.

Решение на Съда (пети състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Conseil d'État — Франция) — Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA/Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Дело C-575/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свободно движение на капитали — Данък, удържан при източника, върху брутния размер на дивиденкти с национален произход, изплатени на чуждестранни дружества — Отлагане на данъчното облагане на дивиденкти, разпределяни на местно дружество, илацо отрицателен финансов резултат — Различно третиране — Обосновка — Сходство — Балансирано разпределение на данъчните правомощия между държавите членки — Ефективност на събирането на данъка — Пропорционалност — Дискриминация)

(2019/C 25/11)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

Ответник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Диспозитив

Членове 63 ДФЕС и 65 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка като разглежданата в главното производство, по силата на която дивидентите, разпределяни от местно дружество, се облагат с данък, удържан при източника, когато се получават от чуждестранно дружество, а когато се получават от местно дружество, облагането ил по общия ред на корпоративния данък се извършва в края на данъчната година, за която са получени, само при условие че това дружество е илало положителен финансов резултат за тази данъчна година, като до подобно облагане може евентуално и да не се стигне изобцо, ако посоченото дружество прекрати дейността си, без да е постигнало положителен финансов резултат след получаването на дивидентите.

⁽¹⁾ ОВ С 437, 18.12.2017 г.

Решение на Съда (шести състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo — Испания) — Ministerio de Defensa/Ana de Diego Porras

(Дело C-619/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Социална политика — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Обосноваване — Клауза 5 — Мерки за предотвратяване на злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения — Обезщетение при прекратяване на трудов договор за неопределено време по обективна причина — Липса на обезщетение при изтичане на срочен трудов договор за „interinidad“)

(2019/C 25/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministerio de Defensa

Отговорник: Ana de Diego Porras

Диспозитив

- 1) Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се съдържа в приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която не предвижда за работниците, наети на срочни трудови договори, сключени за заместването на отсъстващ работник, който има право да запази работното си място — каквото е разглежданият в главното производство договор за „interinidad“ — каквото и да било обезщетение при изтичане на срока, за който са сключени тези договори, независимо че на работниците на трудови договори за неопределено време се изплаща обезщетение при прекратяване на трудовия договор поради обективна причина.
- 2) Клауза 5 от Рамковото споразумение за срочната работа, което се съдържа в приложението към Директива 1999/70, трябва да се тълкува в смисъл, че националната юрисдикция трябва да прецени, в съответствие с всички приложими разпоредби на националното право, дали мярка като разглежданата в главното производство, която предвижда задължително изплащане на обезщетение на работниците на определени срочни трудови договори след изтичане на срока на тези договори, представлява подходяща мярка за предотвратяване и евентуално за санкциониране на злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения, или еквивалентна правна мярка по смисъла на тази разпоредба.
- 3) Ако националната юрисдикция констатира, че мярка като разглежданата в главното производство, която предвижда задължително изплащане на обезщетение на работниците на определени срочни трудови договори след изтичане на срока на тези договори, представлява подходяща мярка за предотвратяване и евентуално за санкциониране на злоупотребите, произтичащи от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения, или еквивалентна правна мярка по смисъла на клауза 5 от Рамковото споразумение за срочната работа, което се съдържа в приложението към Директива 1999/70, тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, съгласно която при изтичането на определени категории срочни трудови договори, работниците, наети по тези договори, имат право на такова обезщетение, а при изтичането на други категории срочни трудови договори, работниците, наети по тези договори, нямат право на каквото и да било обезщетение, освен ако в националния правен ред няма никаква друга ефективна мярка за избягване и санкциониране на такива злоупотреби по отношение на последните работници, което следва да се установи от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 22, 22.1.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от **Verwaltungsgerichtshof — Австрия**) — **Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG/Finanzamt Feldkirch**

(Дело C-625/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Членове 56 и 63 ДФЕС — Свободно предоставяне на услуги и свободно движение на капитали — Кредитни институции — Такса за стабилност и специална вноска към тази такса, определяни въз основа на неконсолидирания общ баланс на установените в Австрия кредитни институции — Включване на банковите операции с трансграничен характер — Изключване на операциите на дъщерните дружества в друга държава членка — Различно третиране — Ограничение — Обосновка)

(2019/C 25/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Ответник: Finanzamt Feldkirch

Диспозитив

Член 56 ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство в частта, с която задължава установени в Австрия кредитни институции, каквато е едната страна в главното производство, които предоставят услуги на свои клиенти, местни лица в други държави членки, без да използват установени в тях места на стопанска дейност, да внасят налог, определен в зависимост от „средния неконсолидиран общ баланс“, който включва банковите операции, осъществявани от тези институции пряко с граждани на други държави членки, но изключва същите операции, осъществявани от дъщерни дружества на установени в Австрия кредитни институции, когато тези дъщерни дружества са установени в други държави членки.

⁽¹⁾ ОВ С 112, 26.3.2018 г.

Решение на Съда (десети състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Okresný súd Dunajská Streda — Словакия) — ZSE Energia a.s./RG

(Дело С-627/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕО) № 861/2007 — Европейска процедура за искове с малък материален интерес — Член 2, параграф 1 и член 3, параграф 1 — Приложно поле — Понятие „страни“ — Презгранични дела)

(2019/С 25/14)

Език на производството: словашки

Запитваща юрисдикция

Okresný súd Dunajská Streda

Страни в главното производство

Ищец: ZSE Energia a.s.

Ответник: RG

в присъствието на: ZSE Energia CZ, s. r. o.

Диспозитив

1) Член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 861/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 година за създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес, изменен с Регламент (ЕС) № 517/2013 на Съвета от 13 май 2013 г., трябва да се тълкува в смисъл, че понятието „страни“ включва само страната, завела делото, и ответната страна в главното производство.

2) Член 2, параграф 1 и член 3, параграф 1 от Регламент № 861/2007, изменен с Регламент № 517/2013, трябва да се тълкуват в смисъл, че дело като разглежданото в главното производство — в което страната, завела делото, и ответната страна са с местоживееие или обичайно пребиваване в същата държава членка, в която е сезираният съд или правораздавателен орган — не попада в приложното поле на този регламент.

⁽¹⁾ ОВ С 42, 5.2.2018 г.

Решение на Съда (първи състав) от 22 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Vlaams Gewest, представляван от Vlaamse regering в лицето на Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, представляван от Vlaamse regering в лицето на Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw/Johannes Huijbrechts

(Дело C-679/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Свобода на движение на капитали — Ограничения — Данъчно законодателство — Данък върху наследството — Устойчиво управлявани гори — Освобождаване — Опазване на горския фонд)

(2019/C 25/15)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Vlaams Gewest, представляван от Vlaamse regering в лицето на Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, представляван от Vlaamse regering в лицето на Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Ответник: Johannes Huijbrechts

Диспозитив

Член 63 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска законодателство на държава членка като разглежданото в главното производство, което предоставя данъчно предимство за получените в наследство гори, ако те са устойчиво управлявани съгласно предвиденото в националното право, но само при условие че се намират на територията на тази държава членка.

⁽¹⁾ ОВ С 94, 12.3.2018 г.

Решение на Съда (трети състав) от 21 ноември 2018 г. (преюдициално запитване от Landesverwaltungsgericht Oberösterreich — Австрия) — Ahmad Shah Ayubi / Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

(Дело C-713/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2011/95/ЕС — Стандарти за съдържанието на международната закрила — Статут на бежанец — Член 29 — Социално подпомагане — Различно третиране — Бежанци, ползващи се с право на временно пребиваване)

(2019/C 25/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Ahmad Shah Ayubi

Ответник: Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Диспозитив

- 1) Член 29 от Директива 2011/95 на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда, че на бежанците с право на временно пребиваване в държава членка се предоставят плащания по социалното подпомагане в по-нисък размер от този на социалните плащания, предоставяни на гражданите на тази държава членка и на бежанците с право на постоянно пребиваване в посочената държава членка.
- 2) Бежанец може да се позовава пред националните съдилища на обстоятелството, че правна уредба като разглежданата в главното производство е несъвместима с член 29, параграф 1 от Директива 2011/95, в резултат на което следва да бъде отменено ограничението на правата му въз основа на тази правна уредба.

⁽¹⁾ ОВ С 123, 9.4.2018 г.

**Преюдициално запитване от Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Унгария),
постъпило на 26 юли 2018 г. — SD/Agrárminiszter**

(Дело C-490/18)

(2019/C 25/17)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: SD

Ответник: Agrárminiszter

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли „надеждният метод“, посочен в член 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2015/1366 ⁽¹⁾, по който всяка година между 1 септември и 31 декември се определя броят на пчелните кошери, да се схваща в смисъл, че заявителят на помощта е този, който трябва да уведоми за броя на пчелните рояци, и при утвърдителен отговор, надежден метод ли е това?
- 2) При положение че в съответствие с член 2 от Делегиран регламент 2015/1366, поради биологичните особености на пчелите броят на пчелните кошери, въз основа на който се отпускат помощите за пчеларство, трябва да се определя всяка година между 1 септември и 31 декември, трябва ли посочената разпоредба да се тълкува в смисъл, че държавите членки могат да се отклонят от това правило?
- 3) При утвърдителен отговор, може ли националната правна уредба да предвиди, че изискуемият брой на пчелните рояци се определя през януари с обратно действие?
- 4) Трябва ли обстоятелството, че [финансовите средства на Съюза] за програмите за пчеларството за 2017—[2019 г.] следва да се разпределят въз основа на броя на пчелните кошери, който държавите членки са съобщили през 2013 г. в съответните си програми за пчеларството за 2014—2016 г., да се тълкува в смисъл, че е възможно и изискуемият за отпускане на помощ брой на кошерите да се определи по различен начин след 31 декември 2016 г., когато приключва референтният период за отпускане на помощи за 2017 г.?

- 5) Трябва ли посоченият Регламент (ЕС) да се тълкува в смисъл, че допуска да се приеме национална правна уредба, която поставя условие за опускане на помощ *de minimis*, което противоречи на [правото на Съюза]? Трябва ли предвидените от правото на Съюза помощи да са годни на практика да улеснят извършването на пчеларската дейност?

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) 2015/1366 на Комисията от 11 май 2015 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на подпомагането за сектора на пчеларството (ОВ L 211, 2015 г., стр. 3)

**Жалба, подадена на 18 септември 2018 г. от Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH срещу
решението на Общия съд (девети състав), постановено на 12 юли 2018 г. по дело T-41/17 — Lotte
Co. Ltd/EUIPO**

(Дело C-580/18 P)

(2019/C 25/18)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (представители: Dr. A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin, C. Elkemann, Rechtsanwältin, Dr. A. Lambrecht, Rechtsanwalt)

Други участници в производството: Lotte Co. Ltd, Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени решението на Общия съд (девети състав) от 12 юли 2018 г. (T-41/17) и да отхвърли жалбата срещу решението на четвърти апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 28 октомври 2016 г. (преписка R-0250/2016-5),
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение на Общия съд и да върне делото на последния за ново разглеждане,
- да осъди жалбоподателя (Lotte Co. Ltd) да заплати свързаните с производството разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква следните основания:

1. Общият съд погрешно упражнил своето правомощие за изменение по член 65, параграф 3 от Регламент № 207/2009⁽¹⁾, макар апелативният състав все още да не е направил достатъчно фактически констатации по въпроса за честотата и постоянството на използване във времето. Това засягало интересите на жалбоподателя, тъй като констатациите на Общия съд са твърде ограничени и не отчитат релевантните доказателства. Ако още апелативният състав беше направил съответните констатации, жалбоподателят щеше да може да ги оспори, подавайки иск до Общия съд.
2. При преценката на „реалното използване“ по член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009 Общият съд главно се основал на обстоятелството, че посоченият във фактурите оборот е прекалено малък в сравнение с данните за оборота, видни от подадената клетвена декларация. Общият съд обаче е могъл най-много да вземе предвид обективния типичен за сектора производствен капацитет и капацитет за пускане в продажба. Настоящите субективни отношения между отделните предприятия не би трябвало да имат значение за обхвата на използването. Освен това използването на марка трябвало да се приеме за реално дори и тогава, когато то е незначително в количествено отношение; не съществували абсолютни долни граници. Не следвало да се прави оценка на бизнес стратегията и на търговския успех на спорните продукти. От значение било само дали било налице чисто символично използване.
3. Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на признака за „реално използване“ по член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент № 207/2009, тъй като се е основал общо на големината на целия пазар, без да отчете обективния типичен за сектора производствен капацитет и капацитет за пускане в продажба, и степента на диверсификация на предприятието на съответния пазар.

4. Общият съд е преиначил фактите относно реалното използване на по-старата марка, като не е взел предвид решаващи данни от клетвената декларация, по-специално относно постоянството на използване във времето.
5. Обстоятелството, че при преценката на въпроса за използването на марката с оглед запазването на правата върху нея Общият съд главно се е основал на субективните отношения на лицензополучателя на жалбоподателя, и в частност е взел предвид главно и обхвата на стопанската дейност, както и производствения капацитет и капацитета за пускане в продажба на лицензополучателя, било в нарушение на общия принцип на равно третиране.
6. Нарушение на общия принцип на равно третиране било налице също, тъй като Общият съд се отклонил от по-ранни решения на Общия съд и на Съда, в които последните са потвърдили наличието на реално използване при сходни фактически положения.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (кодифицирана версия) (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Giudice di pace di L'Aquila (Италия), постъпило на 1 октомври 2018 г. — Gabriele Di Girolamo/Ministero della Giustizia

(Дело C-618/18)

(2019/C 25/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di L'Aquila

Страни в главното производство

Заявител: Gabriele Di Girolamo

Длъжник: Ministero della Giustizia

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли, предвид съдебната практика на Съда на ЕС относно отговорността на италианската държава за явно нарушение на общностното законодателство от съд, действащ като последна инстанция, в съдебните решения [от 30 септември 2003 г., Köbler, C-224/01, EU:C:2003:513, от 13 юни 2006 г., Traghetti del Mediterraneo, C-173/03, EU:C:2006:391, и от 24 ноември 2011 г., Комисия/Италия, C-379/10, EU:C:2011:775], общите принципи на действащото право на Европейския съюз — а именно принципите на предимство на правото на Съюза, на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания, на равни процесуални възможности, на ефективна съдебна защита, на независим съд, и по-общо на справедлив процес, по член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз във връзка с член 267 от Договора за функционирането на Европейския съюз — да се тълкуват в смисъл, че тези разпоредби и посочената практика на Съда не допускат приемането от държава членка, с цел да облагодетелства себе си и своята публична администрация, както в конкретния случай, на правна уредба като въведената със Закон № 18/2015 г. — със заявеното намерение за изпълнение на посочените решения на Съда на ЕС, но с основната цел да се осуети действието им и да се обвърже с условия вътрешната компетентност — която в новия текст на член 2, алинеи 3 и 3-bis от Закон № 117 от 13 април 1988 г. за гражданската отговорност на магистратите въвежда понятие за отговорност поради умисъл или груба небрежност „в случай на явно нарушение на закона, както и на правото на Европейския съюз“? В действителност посочената национална правна уредба поставя националния съд пред избора (чието упражняването във всички случаи е основание за гражданска и дисциплинарна отговорност пред държавата, когато главна страна е самата публична администрация) — както в конкретния случай — дали да наруши националната правна уредба, като я остави без приложение и приложи правото на Европейския съюз, така както се тълкува от Съда, или да наруши правото на Европейския съюз, като приложи националните разпоредби, които не допускат признаването на ефективна защита и противоречат на член 1, параграф 3 и член 7 от Директива 2003/88, на клаузи 2 и 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, което е част от Директива 1999/70, и на член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, в съответствие с възприетото тълкуване в практиката на Съда в решения [от 1 март 2012 г., O'Brien, C-393/10, EU:C:2012:110 и от 29 ноември 2017 г., King, C-214/16, EU:C:2017:914]

- 2) Само при утвърдителен отговор на първия въпрос и като се вземе предвид позицията на италианския Corte costituzionale (Конституционен съд) [в решение] № 269/2017 от 14 декември 2017 г. след решение [на Съда на ЕС от 5 декември 2010 г., M.A.S. и M.B., C-42/17, EU:C:2017:936], може ли, с оглед на член 31, параграф 2 и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, на член 267 ДФЕС и на член 4 от Договора за Европейския съюз, решението, което Съдът ще постанови по настоящото преюдициално производство и в което евентуално ще установи противоречие между правото на Европейския съюз и член 2, алинеи 3 и 3-bis от Закон № 117 от 13 април 1988 г., в контекста на главно производство, при което ответник е държавна публична администрация, да се приравни на норма на правото на Европейския съюз с директен ефект и пряка приложимост от националния съд, която позволява да се остави без приложение националната възпрепятстваща разпоредба?
- 3) Само при утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли редовият магистрат или така нареченият магистрат „с тога“ да се счита за работник на трудов договор за неопределено време, който се намира в сходно положение с мировия съдия, работник на срочен трудов договор, със същия професионален стаж като редовия магистрат, за целите на прилагане на клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, което е част от Директива 1999/70⁽¹⁾, ако изпълняваните от тях правораздавателни функции са еднакви, но конкурсните процедури за заемане на длъжността са различни за редовите магистрати (конкурс по документи и полагане на изпити с назначаване на постоянна длъжност при условията на несменяемост, освен в редките случаи на много тежки нарушения на служебните задължения) и за мировите съдии (конкурс само по документи с назначаване на срочен трудов договор, който подлежи на подновяване по преценка на Висшия съдебен съвет след периодична положителна оценка и който може да се прекрати незабавно в случай на отрицателна оценка на работата на почетния съдия)?

⁽¹⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 117).

**Преюдициално запитване от Landgericht Kiel (Германия), постъпило на 12 октомври 2018 г. — КН/
Sparkasse Südholstein**

(Дело C-639/18)

(2019/C 25/20)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Kiel

Страни в главното производство

Ищец: КН

Ответник: Sparkasse Südholstein

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли договор, с който се изменя съществуващ договор за кредит, като промяната засяга само размера на договорения лихвен процент (допълнително споразумение за лихвения процент) — договор, „сключен [...] по [организирана] схема за [...] продажба или осигуряване на услуги от разстояние, управлявана от доставчика“ по смисъла на член 2, буква а) от Директива 90/619/ЕИО⁽¹⁾, когато банка с мрежа от клонове сключва само в своите търговски обекти договори за кредити за финансиране на недвижими имоти, за които се учредяват вещни обезпечения върху недвижими имоти, но в рамките на съществуващи договорни отношения сключва договори за изменение на вече сключени договори за кредит, като понякога използва изключително средства за комуникация от разстояние?
- 2) Налице ли е „договор за финансови услуги“ по смисъла на член 2, буква а) от Директива 90/619/ЕИО, когато се изменя съществуващ договор за кредит, като промяната засяга само размера на договорения лихвен процент (допълнително споразумение за лихвения процент), без да се удължава срокът на кредита или да се увеличава неговият размер?

⁽¹⁾ Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 година относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕИО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО (ОВ L 271, 2002 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 183).

Преюдициално запитване от Tribunale di Genova (Италия), постъпило на 12 октомври 2018 г. — LG и др./Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Дело C-641/18)

(2019/C 25/21)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Genova

Страни в главното производство

Жалбоподател: LG и др.

Отговорник: Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 1, [параграф] 1 и член 2, [параграф] 1 от Регламент (ЕО) № 44/2001⁽¹⁾ от 27 декември 2000 година да се тълкуват — включително в светлината на член 47 от Хартата на основните права на ЕС, член 6/1 от ЕКПЧ и съображение 16 от Директива 2009/15/ЕО⁽²⁾ — в смисъл, че не допускат във връзка със спор за обезщетение за вреди в случай на смърт и телесна повреда, причинени от корабкрушението на ферибот за превоз на пътници и на основание отговорност за непредпазливи деяния, съд на държава членка да отрича наличието на своята компетентност, признавайки съдебния имунитет на образувания и юридически лица на частното право, извършващи дейност по класифициране и/или сертифициране, установени в тази държава членка, и във връзка с извършването на тази дейност по класифициране и/или сертифициране от името на държава извън Общността.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ 2001, L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74).

⁽²⁾ Директива 2009/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно общите правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби и за съответните дейности на морските администрации (ОВ 2009, L 131, стр. 47).

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Испания), постъпило на 15 октомври 2018 г. — OD/Ryanair D.A.C.

(Дело C-646/18)

(2019/C 25/22)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Mercantil de Gerona

Страни в главното производство

Ищец: OD

Отговорник: Ryanair D.A.C.

Преюдициални въпроси

- 1) Изисква ли мълчаливата пророгация на компетентност, предвидена и уредена в член 26 от Регламент (ЕС) № 1215/2012⁽¹⁾, да е налице обективна връзка между предмета на спора или местоживеенето на ищеца и съда, пред който е предявен искът?

- 2) Трябва ли мълчаливата пророгация на компетентност, предвидена и уредена в член 26 от Регламент (ЕС) № 1215/2012, да бъде във всичките ѝ аспекти тълкувана самостоятелно и общо за всички държави членки? Трябва ли следователно нейното тълкуване да не зависи от ограниченията, установени с разпоредбите на държавите членки относно националната съдебна компетентност, каквото ограничение е недействителността на мълчаливата пророгация по дела, които съгласно испанския Закон за гражданското съдопроизводство поради ниския си материален интерес подлежат на разглеждане по реда на устното производство?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1).

**Преюдициално запитване от Tribunalul București (Румъния), постъпило на 17 октомври 2018 г. —
Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)/Societatea de Producere a
Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA**

(Дело C-648/18)

(2019/C 25/23)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Жалбоподател във въззивното производство: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Ответник във въззивното производство: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 35 ДФЕС тълкуване на член 23, алинея 1, и на член 28, буква с) от Legea energiei electrice și a gazelor naturale № 123/2012 [Закон за електроенергията и природния газ], съгласно което производителите на електроенергия от Румъния са длъжни да сключват сделки за цялото количество на произведената от тях електроенергия изключително на централизирания конкурентен пазар в Румъния, като същевременно са налице възможности за износ на енергия, но не директно, а с посредничеството на търговски дружества?

**Преюдициално запитване от Giudice di pace di Bologna (Италия), постъпило на 22 октомври
2018 г. — UX/Governo della Repubblica italiana**

(Дело C-658/18)

(2019/C 25/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Bologna

Страни в главното производство

Заявител: UX

Длъжник: Governo della Repubblica italiana

Преюдициални въпроси

- 1) Попада ли в понятието за обща европейска юрисдикция, компетентна да отправя преюдициални запитвания съгласно член 267 ДФЕС, мировият съдия — запитваща юрисдикция, въпреки че поради липсата на сигурност на работното място националната правна уредба не му признава условия на труд, еднакви с тези на професионалните магистрати, макар да изпълнява същите правораздавателни функции и да е част от националната съдебна система, което представлява нарушение на установените от Съда в решения *Wilson* (EU:C:2006:587, т. 47—53), *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (EU:C:2018:117, т. 32 и 41—45), *Minister for Justice and Equality* (EU:C:2018:586, т. 50—54), гаранции за независимост и безпристрастност на общите европейски юрисдикции?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, попада ли трудовата дейност на мировия съдия — заявител, в понятието „работник на срочен договор“ по член 1, параграф 3 и член 7 от Директива 2003/88⁽¹⁾ във връзка с клауза 2 от Рамковото споразумение за срочната работа, което е част от Директива 1999/70⁽²⁾, и във връзка с член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, така както е тълкувано от Съда в решения *O'Brien* (EU:C:2012:110) и *King* (EU:C:2017:914), и при утвърдителен отговор, може ли редовият или професионалният магистрат да се счита за работник на трудов договор за неопределено време, който се намира в сходно положение с мировия съдия, работник на срочен трудов договор, за целите на прилагане на същите условия на труд, установени в клауза 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, което е част от Директива 1999/70?
- 3) При утвърдителен отговор на първия и втория въпрос и като се има предвид практиката на Съда на ЕС относно отговорността на италианската държава за явно нарушение на общностното законодателство от съд, действаща като последна инстанция, в съдебните решения *Kobler* (EU:C:2003:513), *Traghetti del Mediterraneo* (EU:C:2006:391), и *Комисия/Италианска република* (EU:C:2011:775), противоречи ли на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, във връзка с член 267 ДФЕС, член 2, алинеи 3 и 3-bis от Закон № 117 от 13 април 1988 г. за гражданската отговорност на магистратите, който предвижда отговорност на съда за умисъл или груба небрежност „в случай на явно нарушение на закона, както и на правото на Европейския съюз“, и който поставя националния съд пред избора (чието упражняване във всички случаи е основание за гражданска и дисциплинарна отговорност пред държавата, когато главна страна е самата публична администрация, особено когато съдия по делото е мирови съдия, работещ на срочен трудов договор, лишен от ефективна правна, икономическа и социална защита) — както в конкретния случай — дали да наруши националната правна уредба, като я остави без приложение и приложи правото на Европейския съюз, така както се тълкува от Съда, или да наруши правото на Европейския съюз, като приложи националните разпоредби, които не допускат признаването на ефективна защита и противоречат на член 1, параграф 3 и член 7 от Директива 2003/88, клаузи 2 и 4 от Рамковото споразумение за срочната работа, което е част от Директива 1999/70 и член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
- 4) По смисъла на член 2, член 4, параграфи 2 и 3, член 6, параграф 1, член 9, член 10, параграф 1, член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, представлява ли поведението на Европейската комисия — която отказва да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка или да сезира Съда [...] с иск за установяване на неизпълнение на задължения поради нарушение на правото на Съюза от страна на дадена държава — нарушение, което може да обоснове иск за извъндоговорна отговорност срещу Европейския съюз, предвидена в член 340, параграф 2 ДФЕС, когато, както в конкретния случай, са налице следните обстоятелства:

— със съобщение DG EMPL/B2/DA-MAT/sk (2016), получено на 10 юни 2016 г. от италианските публични органи, Комисията приключва през юни 2016 г. с отрицателен резултат дело EU Pilot 7779/15/EMPL и оповестява предстоящото образуване на производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, като установява несъвместимостта с правото на ЕС на националната правна уредба, която урежда дейността на почетните магистрати в областта на злоупотребата с последователни срочни трудови договори, неравното третиране по отношение на заплащането в сравнение с редовите или професионалните магистрати, отпуска и отпуска по майчинство — производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, което досега все още не е образувано;

— със съобщение C(2016) 8600 final от 21 декември 2016 г. самата Комисия уточнява, че разполага с дискреционното правомощие да прецени дали и кога да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, както и дали и кога да сезира Съда, съгласно чиято практика исковите на лица срещу Комисията, поради неин отказ да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения, не могат да бъдат уважени?

- 5) Независимо от отговорите на четирите въпроса по-горе, може ли членове 268 ДФЕС, 274 ДФЕС и член 340, параграф 2 ДФЕС да се тълкуват — с оглед на член 2, член 4, параграфи 2 и 3, член 6, параграф 1, член 9, член 10, параграф 1, член 17, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз — в смисъл, че искът за извъндоговорна отговорност срещу Съюза не може да бъде изключен от компетентността на националните съдилища, в случай като разглеждания, в който неприлагането в националното законодателство на правото на Съюза, което гарантира принципа на независимост и непристрастност на съдилищата, се определя като резултат от квалифицираното нарушение от страна на Комисията на задачите и задълженията, произтичащи от ролята ѝ на „пазителка на Договорите“, както и от дискреционното правомощие на Комисията да преценява дали и кога да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения от държава членка, както и дали и кога да сезира Съда, съгласно чиято практика исквете на лица срещу Комисията, поради неин отказ да образува производство за установяване на неизпълнение на задължения, не могат да бъдат уважени, като по този начин се изключва изключителната компетентност на Съда по спорове за извъндоговорна отговорност на Съюза?

⁽¹⁾ Директива 2003/88/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

⁽²⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) (ОВ L 175, 1999 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 2, стр. 117).

**Преюдициално запитване от Landgericht Berlin (Германия), постъпило на 22 октомври 2018 г. —
Sundair GmbH/WV и др.**

(Дело C-660/18)

(2019/C 25/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sundair GmbH

Ответници: WV, XU, YT, представлявани от XU и ZS

Преюдициален въпрос

Следва ли член 7, параграф 1, буква б) във връзка с член 5, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че засегнатите пътници имат право на обезщетение поради отмяна на полет и когато опериращият въздушен превозвач няма валиден лиценз за опериране по смисъла на член 2, буква а) от Регламент № 261/2004, липсата на валиден лиценз за опериране най-малкото е допринесла за отмяната на полета и към момента, в който са направили резервацията, пътниците не са знаели за липсващия лиценз?

⁽¹⁾ ОВ L 46, 2004 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 22 октомври 2018 г. — Correios de Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-661/18)

(2019/C 25/26)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: СТТ — Correios de Portugal

Ответник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

- 1) Допускат ли принципите на неутралитет, ефективност, еквивалентност и пропорционалност тълкуване на член 98, параграф 2 от Кодекса за ДДС ⁽¹⁾, което изключва прилагането на тази разпоредба към промяната или корекцията на вече извършени приспадания?
- 2) Допускат ли тези принципи правна уредба като член 23, параграф 1, буква b) и параграф 6 от Кодекса за ДДС, който се тълкува в смисъл, че данъчнозадължено лице, което е избрало метод на коефициент или критерий за разпределяне за целите на изчисляването на правото на приспадане на платения данък за стоки или услуги със смесено предназначение и е направило адаптации въз основа на окончателните стойности за годината, за която се отнася приспадането съгласно параграф 6 от посочената разпоредба, не може да променя с обратна сила тези данни, като отново изчисли първоначалното приспадане, което вече е коригирано в съответствие с тази норма в рамките на начисляване с обратна сила на ДДС за дейност, която първоначално е приел за освободена?

⁽¹⁾ Кодекс за данъка върху добавената стойност

Преюдициално запитване от Grondwettelijk Hof (Белгия), постъпило на 25 октомври 2018 г. — Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone/Ministerraad

(Дело C-667/18)

(2019/C 25/27)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Grondwettelijk Hof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Ответник: Ministerraad

Преюдициални въпроси

Следва ли понятието „[съдебно производство]“ в член 201, параграф 1, буква а) от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че включва и процедурите за извънсъдебна и съдебна медиация по смисъла на членове 1723/1-1737 от белгийския Съдебен кодекс?

⁽¹⁾ ОВ L 335, 2009 г., стр. 1.

**Преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Италия),
постъпило на 29 октомври 2018 г. — CO/Comune di Gesturi**

(Дело C-670/18)

(2019/C 25/28)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Страни в главното производство

Жалбоподател: CO

Ответник: Comune di Gesturi

Преюдициален въпрос

Допуска ли принципът на недопускане на дискриминация, установен в членове 1 и 2 от Директива 2000/78/ЕО⁽¹⁾ на Съвета от 27 ноември 2000 г., разпоредба като тази на член 5, алинея 9 от Декрет-закон № 95 от 6 юли 2012 г. (преобразуван, с изменения, със Закон № 135 от 7 август 2012 г., изменен с член 6 от Декрет-закон № 90 от 24 юни 2014 г., преобразуван със Закон № 114 от 11 август 2014 г.), която забранява на публичните административни органи да възлагат дейности по проучване и консултиране на вече пенсионирани частни или държавни служители?

⁽¹⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

**Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 29 октомври 2018 г. — DN/
Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Дело C-672/18)

(2019/C 25/29)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: DN

Ответник: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли разпоредбата на член 8 от Директивата от 19 октомври 2009 г. ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска капиталовата печалба, възникнала по повод прехвърлянето на ценните книжа, получени в резултат на замяна и капиталовата печалба, поставена в режим на отложено облагане, да се облагат според различни правила за изчисляване на данъчна основа и ставка?
- 2) Трябва ли същата разпоредба в частност да се тълкува в смисъл, че не допуска приспаданията в облагаемата основа, предназначени да вземат предвид времето на задържане на ценните книжа, да не се прилагат за капиталовата печалба, поставена в режим на отложено облагане, като се има предвид, че това правило за изчисляване на данъчна основа не се прилага към датата, на която е реализирана тази капиталова печалба, а се прилага за капиталовата печалба от прехвърляне на ценните книжа, получени в резултат на замяната, като се отчита датата на замяната, а не датата на придобиване на предоставените в замяна ценни книжа?

⁽¹⁾ Директива 2009/133/ЕО на Съвета от 19 октомври 2009 година относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, отделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки, както и при прехвърлянето на седалище на SE или SCE в друга държава членка (ОВ L 310, стр. 34).

**Преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris (Франция), постъпило на 30 октомври 2018 г. —
Santen SAS/Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle**

(Дело C-673/18)

(2019/C 25/30)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Santen SAS

Ответник: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли понятието „различно приложение“ по смисъла на решение на Съда на Европейския съюз от 19 юли 2012 г., Neugim, C-130/11, да се тълкува стриктно, тоест:

— да се свежда само до случаите на хуманно приложение, след като вече е въведено ветеринарно приложение,

— или да се отнася до показание с нов терапевтичен обхват — в смисъл на нов лекарствен продукт — в сравнение с предходното РПП, или до лекарствен продукт, в който активното вещество има действие, различно от това в лекарствения продукт, предмет на първото РПП,

— или, по-общо, с оглед на целите на Регламент (ЕО) № 469/2009 ⁽¹⁾ за въвеждане на балансирана система, отчитаща всички засегнати интереси, включително тези на общественото здраве, да се преценява съгласно по-строги критерии от критериите за преценка на патентоспособността на изобретението,

или, напротив, то трябва да се тълкува разширително, тоест така че да обхваща не само различни терапевтични показания и заболявания, но и различни лекарствени форми, дозировки и/или начини на приложение?

- 2) Означава ли изразът „приложение, което попада в обхвата на закрилата, осигурявана с основния патент“, по смисъла на решение на Съда на Европейския съюз от 19 юли 2012 г., *Neurim*, C-130/11, че обхватът на основния патент трябва да съвпада с обхвата на РПП, на което се прави позоваване, и следователно да се свежда до новото медицинско приложение, съответстващо на терапевтичното показание на посоченото РПП?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти (ОВ L 152, стр. 1).

Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединено кралство), постъпило на 5 ноември 2018 г. — Amoena Ltd/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-677/18)

(2019/C 25/31)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Amoena Ltd

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

- 1) Допуснали ли са КМК ⁽¹⁾ и/или Европейската комисия явна грешка, като са класирали МС ⁽²⁾:
- а.) в Глава 62 от Комбинираната номенклатура ⁽³⁾ на Европейския съюз, в тарифна позиция 6212, която изрично включва „Сутиени“, и код по КН 6212 10 90;
- вместо
- б.) в Глава 90, в тарифна позиция 9021 и код по КН 9021 10 10 като принадлежности към артикули и апарати за протези по смисъла на забележка 2, буква б) към Глава 90 от КН?
- 2) Ограничават ли неправомерно РИК ⁽⁴⁾ обхвата на класиране като принадлежности към артикули и апарати за протези в тарифна позиция 9021 и забележка 2, буква б) към Глава 90 от КН, като по този начин *превишава* правомощията на Европейската комисия?
- 3) Представлява ли РИК нарушение на принципа за лоялно сътрудничество, изложен в член 4, параграф 3 [ДЕС], при обстоятелства, както следва:
- а.) Европейската комисия трябва да спазва решенията на националните съдилища, но също така трябва да насърчава еднаквото (и правилното) прилагане на Митническия кодекс и КН;
- б.) Върховният съд на Обединеното кралство е стигнал до единодушното заключение, че МС следва да бъдат правилно класирани в Глава 90 от КН, в тарифна позиция 9021; и

- в.) решението на Върховния съд е предоставено на Европейската комисия и представено от нея на всички държави членки на Съюза, заедно с резюме на мотивите на Върховния съд?

⁽¹⁾ Комитетът по Митническия кодекс (КМК).

⁽²⁾ Мастектомични сутieni (МС).

⁽³⁾ КН.

⁽⁴⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/1167 на Комисията от 26 юни 2017 година относно класирането на някои стоки в Комбинираната номенклатура (ОВ 2017 г., L 170, стр. 50) (РИК).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 5 ноември 2018 г. — Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

(Дело C-678/18)

(2019/C 25/32)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Предявила протест страна в касационното производство: Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 90, параграф 1 от Регламент № 6/2002 ⁽¹⁾ [на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността] да се тълкува в смисъл, че задължително предоставя на всички посочени в него съдилища на държава членка компетентността да постановяват привременни или обезпечителни мерки, или посочената разпоредба оставя на държавите членки изцяло или отчасти свободата да предоставят компетентността за постановяването на такива мерки изключително на съдилищата, които съгласно член 80, параграф 1 от Регламент № 6/2002 са посочени като (първоинстанционни и второинстанционни) съдилища, които се произнасят по промишлените дизайни на Общността?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

Преюдициално запитване от Okresní soud v Ostravě (Чешка република), постъпило на 5 ноември 2018 г. — OPR-Finance s.r.o./GK

(Дело C-679/18)

(2019/C 25/33)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Okresní soud v Ostravě

Страни в главното производство

Жалбоподател: OPR-Finance s.r.o.

Отговорник: GK

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 8 във връзка с член 23 от Директива 2008/48/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета национално законодателство, което предвижда, че санкцията за неизпълнение на задължението на кредитора да оцени кредитоспособността на потребителя преди сключването на договора за кредит е недействителността на договора за кредит, заедно със задължение на потребителя да върне главницата на кредитора в съответстващ на неговите финансови възможности срок, когато обаче такава санкция (недействителността на договора за кредит) е приложима само в случай, че потребителят се позове на нея (т.е. направи възражение за недействителност на договора) в рамките на тригодишен давностен срок?
- 2) Изисква ли член 8 във връзка с член 23 от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета от националната юрисдикция да прилага служебно санкцията, предвидена в националното законодателство за неизпълнение на задължението на кредитора да оцени кредитоспособността на потребителя (т.е. дори в случаите, когато потребителят не се позовава активно на тази санкция)?

⁽¹⁾ ОВ L 133, 2008 г., стр. 66.

**Преюдициално запитване от Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), постъпило на
7 ноември 2018 г. — SY/Associated Newspapers Ltd**

(Дело C-687/18)

(2019/C 25/34)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Страни в главното производство

Жалбоподател: SY

Ответник: Associated Newspapers Ltd

Преюдициален въпрос

Съвместими ли са с членове 9, 22 и 23 от Директива 95/46/ЕО ⁽¹⁾ и с членове 7, 8 и 47 от Хартата на основните права [на Европейския съюз] разпоредби от националното законодателство като тези в член 32, параграфи 4 и 5 от Data Protection Act 1998 (Закона за защита на данните от 1998 г.), които предвиждат, че ако администратор на данни възрази, че лични данни, предмет на водено срещу него производство, се обработват: i) единствено за целите на журналистическа дейност или на художествено или литературно изразяване и ii) с цел публикуване на журналистически, литературен или художествен материал, който не е бил публикуван преди това от администратора на данни, производството се спира, доколкото се отнася до непубликувани лични данни, до: а) произнасянето на Information Commissioner, че условията по подточка i) или подточка ii) не са изпълнени, б) оттеглянето на възражението от администратора на данни, или в) публикуването на личните данни?

⁽¹⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 1995 г., стр. 31; Специално издание на български език, глава 13, том 17, стр. 10).

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 6 ноември 2018 година — наказателно производство срещу TX и UW

(Дело C-688/18)

(2019/C 25/35)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страни в главното производство

TX и UW

Преюдициален въпрос

Ще бъде ли нарушено правото на обвиняемия да присъства на съдебния процес по чл.8 ал.1 и ал.2 вр съобр.35 и съобр. 44 от Директива 2016/343 ⁽¹⁾, ако е проведено едно от съдебните заседания по наказателно дело в отсъствието на обвиняемия, като последният е бил редовно призован, бил е надлежно уведомен за последиците от своето неявяване, бил е защитаван от избран от него адвокат — в следните случаи:

- а) не се е явил поради зависеща от него причина (а именно е взел решение да не участва в това конкретно съдебно заседание);
- б) не се е явил поради независеща от него причина (а именно заболяване), ако след това е уведомен за извършените в негово отсъствие действия и е взел информирано решение, с което:
 - е заявил, че не оспорва законността им на основание своето неявяване и не желае да се преповторят в негово присъствие;
 - е заявил, че желае да вземе участие в тези действия, като съдът е извършил допълнителен разпит на посоченото от него лице, при което е дал пълноценна възможност на обвиняемия да участва.

⁽¹⁾ Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство ОВ 2016, L 65, стр. 1

Преюдициално запитване от Dioikitiko Protodikeio Patron (Гърция), постъпило на 5 ноември 2018 г. — ХТ/Република Гърция

(Дело C-689/18)

(2019/C 25/36)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Dioikitiko Protodikeio Patron (Гърция)

Страни в главното производство

Жалбоподател: ХТ

Отговорник: Република Гърция

Преюдициални въпроси

- 1) Представлява ли разпоредбата на член 44, параграф 1, буква б) от Закон № 4111/2013 в редакцията ѝ в сила през данъчната 2013 година (2012 г.) — съгласно която собствениците или ползвателите на автомобили за лична употреба (с работен обем на двигателя равен или по-голям от 1 929 кубични сантиметра) на възраст повече от десет години, считано от годината на първата им регистрация за движение в Гърция, а не от годината на евентуалната им предходна (първа) регистрация за движение в друга държава — членка на Европейския съюз, се освобождават от данък върху луксозните стоки — такса с равностоен на мито ефект между държавите — членки на Европейския съюз, по смисъла на разпоредбите на членове 28 ДФЕС и 30 ДФЕС от Договора за функционирането на Европейския съюз?
- 2) В случай на отрицателен отговор на предходния въпрос, представлява ли горепосочената разпоредба (косвен) вътрешен данък върху стоките, внесени от други държави — членки на Европейския съюз, който надвишава данъците, с които се облагат подобните местни стоки по смисъла на член 110 от същия договор?

Преюдициално запитване от First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Обединеното кралство), постъпило на 12 ноември 2018 г. — Healthspan Limited/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Дело C-703/18)

(2019/C 25/37)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Healthspan Limited

Ответник: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Преюдициални въпроси

- 1) Когато клиентът сключва договор: а) с доставчика за закупуване на стоките и б) с трето лице — дружество, предоставящо услуги по доставка (наричано по-нататък „доставящото дружество“), трябва ли да се счита, че стоките се доставят от мястото, където се намират към момента, когато започва изпращането или превозът на стоките към клиента, така че винаги да се прилага член 32 ⁽¹⁾ (а не член 33)?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, стоките превозвани ли са „от или от името на доставчика“ в случаите, когато клиентът сключва договор с доставящото дружество и е налице някое от следните условия, и ако това е така, кое условие (кои условия):
 - а) Клиентът няма практическа алтернатива, освен да използва доставящото дружество.
 - б) Клиентът е в контакт само с доставчика, а не с доставящото дружество.
 - в) Доставчикът и доставящото дружество договарят цената, която да се фактурира от доставящото дружество без каквото и да е участие от страна на клиента.
 - г) Доставчикът предоставя на клиента отстъпка в размер на таксата за доставка под формата на намаление от цената на стоките.
 - д) Доставчикът събира таксите за доставка от клиента и ги изплаща [на] третото лице — доставящото дружество.

- е) Договорните клаузи, които определят кога собствеността преминава върху клиента, нямат търговски смисъл, но на практика това е без значение, тъй като доставчикът обезщетява клиента за разходите за евентуални повреди върху стоките по време на доставката.
- ж) По отношение на разходите за доставка, когато съществува проблем с първоначалната доставка:
- i) съгласно сключения договор с клиента доставчикът е длъжен да възстановява заплатените от клиента разходи;
 - ii) съгласно сключения договор с клиента доставчикът не е длъжен да възстановява тези разходи, но на практика го прави;
 - iii) във всеки случай доставчикът (а не доставящото дружество) поема разходите за възстановяването на тези средства; и/или
 - iv) съгласно сключения договор с клиента доставчикът е длъжен да заплати както разходите по изпращане на заместващи стоки, така и свързаните с това разходи за доставка; или
 - v) съгласно сключения договор с клиента доставчикът е длъжен да заплати разходите по изпращане на заместващи стоки, но не и разходите за тяхната доставка, като на практика обаче го прави [?]
- 3) При отрицателен отговор на втори въпрос, доставящото дружество действа ли от името на доставчика, ако са изпълнени повече от едно от горепосочените условия? Ако това е така, кои обстоятелства трябва да се вземат предвид и какво значение следва да се придаде на всяко от тях?
- 4) При положителен отговор на втория или на третия въпрос, доставящото дружество действа ли от името на доставчика, ако доставчикът се намесва пряко или непряко в превоза или изпращането на стоките, каквото ще бъде изискването от 2021 г. съгласно Директива 2017/2455? С други думи, въпросът е следва ли да се счита, че въведените с посочената директива промени просто изразяват по по-ясен начин значението на член 33 в настоящата му редакция?

⁽¹⁾ Член 32 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване, отправено от Специализиран наказателен съд (България) на 12 ноември 2018 година — наказателно производство срещу LD, ME, NF, OG, PH и RI

(Дело C-704/18)

(2019/C 25/38)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Специализиран наказателен съд

Страни в главното производство

LD, ME, NF, OG, PH и RI

Преюдициален въпрос

Чл. 267 ДФЕС следва ли да се тълкува като оправомощаващ националния съд да остави без приложение преюдициално заключение, в рамките на главното дело, по което то е постановено, като се позове на фактически обстоятелства, които са били взети предвид от Съда, когато е постановил преюдициалното заключение.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Stichting Woonlinie и др./Комисия

(Съединени дела T-202/10 RENV II и T-203/10 RENV II) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Социално жилищно настаняване — Схема за помощи в полза на дружества за социално жилищно настаняване — Съществуващи помощи — Ангажирани на държавата членка — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар — Член 17 от Регламент (ЕО) № 659/1999 — Услуга от общ икономически интерес — Член 106, параграф 2 ДФЕС — Определение за задача за предоставяне на обществена услуга)

(2019/C 25/39)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподатели по дело T-202/10 RENV II: Stichting Woonlinie (Ваудрихем, Нидерландия), Woningstichting Volksbelang (Вейк бей Дюрстеде, Нидерландия) и Stichting Woonstede (Еде, Нидерландия) (представители: L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries и F. van Orden, avocats)

Жалбоподатели по дело T-203/10 RENV II: Stichting Woonpunt (Маастрихт, Нидерландия), Woningstichting Haag Wonen (Хага, Нидерландия) и Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Айндховен, Нидерландия) (представители: L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries и F. van Orden, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: S. Noë и P. J. Loewenthal)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателите: Кралство Белгия (представители: J.-C. Halleux и L. Van den Broeck)

Встъпила страна в подкрепа на ответника: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Ворбург, Нидерландия) (представители: M. Meulenbelt и B. Natens, avocats)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за частична отмяна на Решение C(2009) 9963 окончателен на Комисията от 15 декември 2009 година относно държавни помощи E 2/2005 и N 642/2009 — Нидерландия — Съществуваща помощ и специална помощ по проекти в полза на дружествата за жилищно настаняване

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбите.
- 2) Осъжда Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang и Stichting Woonstede да понесат направените от тях съдебни разноски, съдебните разноски, направени от Европейската комисия по дела T-202/10, T-202/10 RENV, T-202/10 RENV II, C-133/12 P и C-414/15 P, както и съдебните разноски, направени от Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) по дела T-202/10, T-202/10 RENV и T-202/10 RENV II.
- 3) Осъжда Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen и Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl да понесат направените от тях съдебни разноски, съдебните разноски, направени от Европейската комисия по дела T-203/10, T-203/10 RENV, T-203/10 RENV II, C-132/12 P и C-415/15 P, както и съдебните разноски, направени от IVBN по дела T-203/10, T-203/10 RENV и T-203/10 RENV II.

4) Осъжда Кралство Белгия да понесе собствените си съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 179, 3.7.2010 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Deutsche Telekom/Комисия

(Дело T-207/10) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Система на данъчно облагане, позволяваща на местни за данъчни цели предприятия в Испания да апортизират репутацията, която произтича от придобиването на дялови участия в чуждестранни за данъчни цели предприятия — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда частичното ѝ възстановяване — Разпорежба, позволяваща на схемата да продължи да се прилага отчасти — Искане за прекратяване на производството поради липса на основание за произнасяне по същество — Запазване на правния интерес — Оправдани правни очаквания — Конкретни уверения, дадени от Комисията — Оправданост на правните очаквания — Приложно поле във времето на оправданите правни очаквания)

(2019/С 25/40)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Deutsche Telekom AG (Бон, Германия) (представители: първоначално А. Cordewener и J. Schönfeld, впоследствие J. Schönfeld, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално В. Martenczuk, Т. Maxian Rusche и С. Urraca Caviedes, впоследствие Т. Maxian Rusche, С. Urraca Caviedes, и накрая Т. Maxian Rusche, С. Urraca Caviedes и К. Blanck-Putz)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: Ebro Foods, SA (Мадрид, Испания) (представители: първоначално J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan и R. Calvo Salinero, впоследствие J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro и R. Calvo Salinero, адвокати), Banco Santander, SA (Сантандер, Испания) (представители: първоначално J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan и R. Calvo Salinero, впоследствие J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro и R. Calvo Salinero), Iberdrola, SA (Билбао, Испания) (представители: първоначално J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller и J. Domínguez Pérez, впоследствие J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez и S. Völcker, адвокати) и Telefónica, SA (Мадрид) (представители: първоначално J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller и J. Domínguez Pérez, впоследствие J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez и S. Völcker, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на член 1, параграфи 2 и 3 от Решение 2011/5/ЕО на Комисията от 28 октомври 2009 година данъчна амортизация на финансовата репутация за придобиване на значителни дялови участия в чуждестранни дружества С 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведена в действие от Испания (ОВ L 7, 2011 г., стр. 48)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Deutsche Telekom AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 17.7.2010 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — World Duty Free Group/Комисия(Дело T-219/10) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да амортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в дружества, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Изключение — Различно третиране — Обосноваване на разликата в третирането — Предприятия, бенефициери на мярката — Оправдани правни очаквания)

(2019/C 25/41)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: World Duty Free Group, SA, по-рано Autogrill España, SA (Мадрид, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero и A. Lamadrid de Pablo, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lyał, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes и P. Němečková)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: Федерална република Германия (представител: T. Henze), Ирландия (представители: първоначално G. Hodge и E. Creedon, впоследствие G. Hodge и D. Browne, подпомагани от B. Doherty Barry и A. Goodman, barristers) и Кралство Испания (представител: M. Sampol Pucurull)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на член 1, параграф 1 от Решение 2011/5/ЕО на Комисията от 28 октомври 2009 година относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведена в действие от Испания (ОВ L 7, 2011 г., стр. 48), и при условията на евентуалност, на член 4 от това решение.

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) World Duty Free Group, SA понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Федерална република Германия, Ирландия и Кралство Испания понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 179, 3.7.2010 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Banco Santander/Комисия(Дело T-227/10) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да алпортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в предприятия, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, което обявява помощта за несъвместима с вътрешния пазар и разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Дерогиране — Различно третиране — Обоснованост на разликата в третирането — Предприятия, получатели по мярката — Оправдани правни очаквания)

(2019/С 25/42)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Banco Santander, SA (Сантандер, Испания) (представители: първоначално J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan и R. Calvo Salinero, впоследствие J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero и A. Lamadrid de Pablo, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lyal и C. Urraca Caviedes)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на член 1, параграф 1 от Решение 2011/5/ЕО на Комисията от 28 октомври 2009 година относно данъчна амортизация на финансовата репутация за придобиване на значителни дялови участия в чуждестранни дружества С 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведена в действие от Испания (ОВ L 7, 2011 г., стр. 48) и, при условията на евентуалност, член 4 от това решение

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Banco Santander, SA да заплати, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 17.7.2010 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Sigma Alimentos Exterior/Комисия(Дело T-239/11) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да алпортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в предприятия, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, което обявява помощта за несъвместима с вътрешния пазар и разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Дерогиране — Различно третиране — Обоснованост на разликата в третирането)

(2019/С 25/43)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Sigma Alimentos Exterior, SL (Мадрид, Испания) (представители: първоначално A. Morillo Méndez и M. Ferre Navarrete, впоследствие A. Morillo Méndez, J. Igual Gorgonio и C. Cañizares Pacheco, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: първоначално R. Lyal, C. Urraca Caviedes и P. Němečková, впоследствие R. Lyal и C. Urraca Caviedes)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за отмяна на член 1, параграф 1 и на член 4 от Решение 2011/282/ЕС на Комисията от 12 януари 2011 година относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества № С 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) приведено в действие от Испания (ОВ L 135, 2011 г., стр. 1)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Sigma Alimentos Exterior, SL да заплати, наред с направените от него съдебни разходи, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 204, 9.7.2011 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Banco Santander и Santusa/Комисия

(Дело T-399/11) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да амортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в дружества, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Изключение — Различно третиране — Обоснованост на разликата в третирането — Предприятия, бенефициери на мярката — Оправдани правни очаквания)

(2019/С 25/44)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Banco Santander, SA (Сантандер, Испания) и Santusa Holding, SL (Боадила дел Монте, Испания) (представители: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero и A. Lamadrid de Pablo, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes и P. Němečková)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателите: Федерална република Германия (представител: T. Henze), Ирландия (представители: първоначално G. Hodge и E. Creedon, впоследствие G. Hodge и M. Browne) и Кралство Испания (представител: M. Sampol Pucurull),

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяната на член 1, параграф 1 и на член 4 от Решение 2011/282/ЕС на Комисията от 12 януари 2011 година относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества № С 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведен[а] в действие от Испания (ОВ L 135, 2011 г., стр. 1).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

- 2) *Banco Santander, SA* и *Santusa Holding, SL* понасят, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.
- 3) Федерална република Германия, Ирландия и Кралство Испания понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — *Axa Mediterranean*/Комисия

(Дело T-405/11) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които са регистрирани за данъчни цели в Испания, да извършат данъчна амортизация на финансовата репутация вследствие на придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда нейното възстановяване — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Дерогация — Различно третиране — Обосноваване на различното третиране — Предприятия, които са бенефициери на търката — Оправдани правни очаквания)

(2019/С 25/45)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: *Axa Mediterranean Holding, SA* (Палма де Майорка, Испания) (представители: първоначално J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan и R. Calvo Salinero, впоследствие J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro и R. Calvo Salinero, и накрая J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero и A. Lamadrid de Pablo, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: R. Lyal, C. Urraca Caviedes и P. Němečková)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на член 1, параграф 1 и на член 4 от Решение 2011/282/ЕС на Комисията от 12 януари 2011 г. относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества № С 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведено в действие от Испания (ОВ L 135, 2011 г. стр. 1).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) *Axa Mediterranean Holding, SA* понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Prosegur Compañía de Seguridad/Комисия(Дело T-406/11) ⁽¹⁾

(Държавни помощи — Разпоредби относно корпоративния данък, позволяващи на предприятията, които подлежат на данъчно облагане в Испания, да амортизират финансовата репутация, която произтича от придобиването на дялово участие в дружества, подлежащи на данъчно облагане в чужбина — Решение, с което помощта се обявява за несъвместима с вътрешния пазар и се разпорежда възстановяването ѝ — Понятие за държавна помощ — Селективност — Референтна система — Изключение — Различно третиране — Обоснованост на разликата в третирането — Предприятия, бенефициери на мярката — Оправдани правни очаквания)

(2019/C 25/46)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Prosegur Compañía de Seguridad, SA (Мадрид, Испания) (представители: първоначално J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro и M. Muñoz de Juan, впоследствие J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero и A. Lamadrid de Pablo, avocats)

Отговорник: Европейска комисия (представители: R. Lyal, C. Urraca Caviedes и P. Němečková)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяната на член 1, параграф 1 и на член 4 от Решение 2011/282/ЕС на Комисията от 12 януари 2011 година относно данъчната амортизация на финансовата репутация за придобиване на дялови участия в чуждестранни дружества № С 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07), приведен[а] в действие от Испания (ОВ L 135, 2011 г., стр. 1).

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Prosegur Compañía de Seguridad, SA понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 24.9.2011 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — СНЕМК и КФ/Комисия(Дело T-487/14) ⁽¹⁾

(Дълпинг — Внос на феросилиций с произход от Русия — Окончателно антидълпингово лито — Преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките — Определяне на експортната цена — Единен стопански субект — Отразяване на антидълпинговото лито в препродажните цени в Съюза — Прилагане на различна методология от използваната при предходно разследване — Продължаване или повторение на дълпинга и вредата от него — Член 2, параграф 9, член 3 и член 11, параграфи 9 и 10 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 2, параграф 9, член 3 и член 11, параграфи 9 и 10 от Регламент (ЕС) 2016/1036)

(2019/C 25/47)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant ОАО (СНЕМК) (Челябинск, Русия) и Kuzneckie Ferrosplavу ОАО (КФ) (Новокузнецк, Русия) (представители: Б. Евтимов и М. Крестянова, адвокати)

Отвeтник: Европейска комисия (представители: M. França, J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik и A. Demeneix)

Встъпила страна в подкрепа на отвeтника: Euroalliances (Брюксел, Белгия) (представители: O. Prost и M.-S. Dibling, адвокати)

Предмет

Искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 360/2014 на Комисията от 9 април 2014 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на феросилиций с произход от Китайската народна република и Русия след преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета (ОВ L 107, 2014 г., стр. 13), в частта, която се отнася до жалбоподателите

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant ОАО (СНЕМК) и Kuzneckie Ferrosplavy ОАО (KF) понасят, наред с направените от тях съдебни разноси, и тези на Европейската комисия.
- 3) Euroalliances понася направените от него съдебни разноси.

⁽¹⁾ ОВ С 282, 25.8.2014 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — RFA International/Комисия

(Дело T-113/15) ⁽¹⁾

(Дъмпинг — Внос на феросилиций от Русия — Отказ на искания за възстановяване на платени антидъмпингови мита — Определяне на нормалната стойност и на експортната цена — Един стопански субект — Прехвърляне на антидъмпинговото мито върху препродажните цени в Съюза — Прилагане на метод, различен от използвания при предишно разследване — Член 2, параграф 9 и член 11, параграфи 9 и 10 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (понастоящем член 2, параграф 9 и член 11, параграфи 9 и 10 от Регламент (ЕС) 2016/1036) — Член 18.3.1 от Антидъмпинговото споразумение на СТО)

(2019/С 25/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: RFA International, LP (Калгари, Канада) (представители: B. Evtimov и M. Krestianova, avocats)

Отвeтник: Комисия (представители: J.-F. Brakeland и A. Stobiecka-Kuik)

Предмет

Жалба на основание член 263 ДФЕС за цялостна или частична отмяна на Решения за изпълнение на Комисията С(2014) 9805 окончателен, С(2014) 9806 окончателен, С(2014) 9807 окончателен, С(2014) 9808 окончателен, С(2014) 9811 окончателен, С(2014) 9812 окончателен и С(2014) 9816 окончателен от 18 декември 2014 г. относно исканията за възстановяване на платените антидъмпингови мита при внос на феросилиций от Русия

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда RFA International, LP да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 155, 11.5.2015 г.

Решение на Общия съд от 20 ноември 2018 г. — Varata/Парламент

(Дело T-854/16) ⁽¹⁾

(Публична служба — Длъжностни лица — Повишаване — Процедура по повишаване за 2015 — Процедура по сертифициране — Изключване от окончателния списък на длъжностните лица, допуснати до участие в програмата за обучение — Член 45 а от Правилника — Задължение за мотивиране — Явна грешка в преценката — Равно третиране — Право на защита)

(2019/С 25/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: João Miguel Varata (Evere, Белгия) (представители: G. Pandey, D. Rovetta, avocats, и J. Grayston, solicitor)

Ответник: Европейски парламент (представители: D. Nessaf и Í. Ní Riagáin Dúro)

Предмет

Искане на основание член 270 ДФЕС за отмяна, първо, на решението на Парламента от 29 януари 2016 г. и на решението, което го потвърждава от 29 март 2016 г., да не включи жалбоподателя в списъка на длъжностните лица, допуснати до участие през 2015 г. в програмата за обучение в рамките на процедурата по сертифициране за 2015, второ, на решението за отхвърляне на подадената по административен ред жалба от 25 август 2016 г., трето, на обявлението за вътрешен конкурс 2015/023, разпространено сред персонала на 18 септември 2015 г., и четвърто, на проекта на списък на длъжностните лица, подбрани да участват във въпросната програма за обучение.

Диспозитив

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда г-н João Miguel Varata да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 6.12.2017 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — Haufe-Lexware/EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)

(Дело T-546/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Заявка за словна марка на Европейския съюз „Leshare“ — По-ранна международна словна марка „LEXWARE“ — Относително основание за отказ — Липса на вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 (понастоящем член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001) — Сходство на знаците)

(2019/С 25/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Фрайбург-им-Брайсгау, Германия) (представител: N. Hebeis, avocat)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: M. Fischer и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Пекин, Китай)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 15 юни 2017 г. (преписка R 1691/2016-4), постановено в производство по възражение между Haufe-Lexware и Le Shi Holdings (Beijing)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Haufe-Lexware GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 338, 9.10.2017 г.

Решение на Общия съд от 20 ноември 2018 г. — St. Andrews Links/EUIPO (ST ANDREWS)

(Дело T-790/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ST ANDREWS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Географски произход — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2019/С 25/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Обединено кралство) (представител: B. Hattier, avocat)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: K. Kompari)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 октомври 2017 г. (преписка R 92/2017-4) относно заявка за регистрация на словния знак „ST ANDREWS“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда St. Andrews Links Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 42, 5.2.2018 г.

Решение на Общия съд от 20 ноември 2018 г. — St. Andrews Links/EUIPO (ST ANDREWS)(Дело T-791/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Заявка за словна марка на Европейския съюз „ST ANDREWS“ — Абсолютно основание за отказ — Описателен характер — Географски произход — Член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 [понастоящем член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕС) 2017/1001])

(2019/С 25/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Обединено кралство) (представител: V. Hattier, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: K. Kompari)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 2 октомври 2017 г. (преписка R 93/2017-4) относно заявка за регистрация на словния знак „ST ANDREWS“ като марка на Европейския съюз

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда St. Andrews Links Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 42, 5.2.2018 г.

Решение на Общия съд от 15 ноември 2018 г. — DRH Licensing & Managing/EUIPO — Merck (Flexagil)(Дело T-831/17) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по отмяна — Фигуративна марка на Европейския съюз „Flexagil“ — Реално използване на марката — Член 18, параграф 1, втора алинея, буква а) и член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 — Форма, различаваща се по елементи, които не променят отличителния характер на марката)

(2019/С 25/53)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: DRH Licensing & Managing AG (Цюрих, Швейцария) (представител: S. Salomonowitz, avocat)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представители: W. Schramek и M. Fischer)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Merck KGaA (Дармшат, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 17 октомври 2017 г. (преписка R 2043/2016-4), постановено в производство по отмяна със страни DRH Licensing & Managing и Merck

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда DRH Licensing & Managing AG да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 52, 12.2.2018 г.

Решение на Общия съд от 20 ноември 2018 г. — Asahi Intecc/EUIPO — Celesio (Celesion)

(Дело T-36/18) ⁽¹⁾

(Марка на Европейския съюз — Производство по възражение — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз — Словна марка „Celesion“ — По-ранна международна словна марка „CELESIO“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001)

(2019/С 25/54)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Asahi Intecc Co., Ltd (Нагоя, Япония) (представител: T. Schmidpeter, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) (представители: M. Rajh и D. Walicka)

Друга страна в производството пред апелативния състав на EUIPO: Celesio AG (Щутгарт, Германия)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на EUIPO от 20 ноември 2017 г. (преписка R 1004/2017-4) относно производство по възражение със страни Celesio и Asahi Intecc

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Asahi Intecc Co., Ltd да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 104, 19.3.2018 г.

Жалба, подадена на 26 октомври 2018 г. — Vonpafofus/Комисия

(Дело T-646/18)

(2019/С 25/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Laurence Vonpafofus (Брюксел, Белгия) (представители: A. Blot и S. Rodrigues, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания на ищеца/жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да обяви жалбата за допустима и основателна;

вследствие на което:

— да отмени обжалваното решение;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си за отмяна на Решението на Комисията от 9 октомври 2018 г., с което се отхвърля потвърждаващото заявление за достъп до документ (одитен доклад от 2018 г. на отдел „Човешки ресурси“ на Изпълнителната агенция за образование, аудио-визия и вътрешен регистрационен номер ARES(2018)361356 от 21 януари 2018 г.), жалбоподателят изтъква три основания.

1. Първото основание, изведено от нарушение на Регламент № 1049/2001, на член 15, параграф 3 ДФЕС и на член 42 от Хартата, тъй като Комисията е нарушила задълженията си, произтичащи от прилагането на правото на обществеността за достъп до документи на институциите и задължение за прозрачност.
2. Второто основание, изведено от нарушение на член 296 ДФЕС и на член 41 от Хартата, т.е. задължението за мотивиране, доколкото анализът в обжалваното решение съдържа общи твърдения и мотивите са посочени абстрактно.
3. Третото основание, изведено от нарушение на принципа на пропорционалност, тъй като Комисията е отказала достъп до искания документ, като неправилно се позовава на общата презумпция за неразпространение.

Жалба, подадена на 31 октомври 2018 г. — Armani/EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Дело T-653/18)

(2019/C 25/56)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Armani SpA (Милано, Италия) (представители: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Felipe Domingo Asunción (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „GIORGIO ARMANI le Sac 11“ — заявка за регистрация № 13 826 623

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 август 2018 г. по преписка R 2462/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени обжалваното решение, като приеме, че жалбата на жалбоподателя пред апелативния състав е основателна и че следователно възражението трябва да бъде отхвърлено, а заявката за марка на ЕС да бъде приета, или, при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и евентуално встъпилата страна да заплатят съдебните разноски по настоящото производство и разноските по производството пред EUIPO.

Изложени основания

- нарушение на процесуалните разпоредби, приложими към споровете пред EUIPO, и по-специално на член 94 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета;
- нарушение на член 18 и член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 31 октомври 2018 г. — Armani/EUIPO — Asunción (le Sac 11)

(Дело T-654/18)

(2019/С 25/57)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Giorgio Armani SpA (Милано, Италия) (представители: S. Martínez-Almeida и Alejos-Pita, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Felipe Domingo Asunción (Мадрид, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „le Sac 11“ — заявка за регистрация № 13 612 593

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 13 август 2018 г. по преписка R 2464/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да измени обжалваното решение и да приеме, че жалбата на жалбоподателя пред апелативния състав е основателна, а следователно и че възражението трябва да бъде отхвърлено, а заявката за регистрация като марка на Европейския съюз — приета, или да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и евентуално и встъпилата страна да заплатят разноските по настоящото производство и по производството по обжалване пред EUIPO.

Изложени основания

- нарушение на процесуалните правила, приложими към производството пред EUIPO, и по-специално нарушение на член 94 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 18 и на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 30 октомври 2018 г. — Aurison и др./ЕСВД

(Дело T-655/18)

(2019/C 25/58)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Delphine Aurison (Габороне, Ботсуана) и още десетима жалбоподатели (представител: N. de Montigny, avocat)

Ответник: Европейска служба за външна дейност

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Решение ADMIN(2017)26 на генералния директор на дирекция „Бюджет и администрация“ на Европейската служба за външна дейност от 19 декември 2017 г. относно определянето на страните, в които условията на живот се считат за еквивалентни на условията на живот в Европейския съюз, и които не дават право на изплащане на надбавката за условия на живот, посочена в член 10 от приложение X към Правилника — финансова 2018 година,
- ако е необходимо, да се отмени фишът за заплата на жалбоподателите за януари 2018 г.,
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. С първото основание се твърди нарушение на член 1, трета алинея от приложение X към Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, защото ЕСВД не била приела общи разпоредби за изпълнение в съответствие с член 110 от Правилника.
2. С второто основание се твърдят, от една страна, явни грешки в преценката, които ЕСВД допуснала при анализа на критериите, които трябва да бъдат взети предвид при изчисляването на надбавката за условия на живот, и от друга страна, липса на релевантни мотиви.

Жалба, подадена на 31 октомври 2018 г. — Hästens Sängar/EUIPO (Изображение на мотив на квадратчета)

(Дело T-658/18)

(2019/С 25/59)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Hästens Sängar AB (Копинг, Швеция) (представители: M. Johansson и R. Wessman, lawyers)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративна марка в син и бял цвят (Изображение на мотив на квадратчета) — Заявка за регистрация № 1 340 047

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 8 август 2018 г. по преписка R 442/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- нарушение на член 94 и на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета на основание, че апелативният състав не разгледал правилно и/или не изложил мотиви за решението си за отделните заявени стоки и услуги,
- нарушение на член 94, член 95 и на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета, тъй като въпросната марка не била повтарящ се мотив или триизмерна марка,
- преценката на основанието за наличие на съответен обществен интерес била неправилна и представлявала нарушение член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета, тъй като преценката на апелативния състав относно отличителния характер била неправилна.

Жалба, подадена на 7 ноември 2018 г. — Securites/Комисия

(Дело T-661/18)

(2019/С 25/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Securites (Ливанж, Люксембург) (представител: P. Peuvrel, avocat)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да приеме настоящата жалба за изцяло допустима,
- по същество да приеме жалбата за основателна,
- с оглед на това да отмени решението за отказ от 7 септември 2018 г.,
- да отмени решението на Комисията от 17 септември 2018 г.,
- да разпореди всички необходими правни действия,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски и всички други разходи, свързани с настоящото производство.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: нарушение на задължението за мотивиране, което, от една страна, опорочавало решението на Комисията от 7 септември 2018 г. за отхвърляне на офертата на жалбоподателя в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка № HR/R1/PR/2017/059, озаглавена „Поддръжка на охранителни съоръжения в сгради, заети и/или управлявани от Европейската комисия в Белгия и Люксембург“ (ОВ 2018/S 209-476275), и от друга страна, опорочавало решението от 17 септември 2018 г. за отказ за предоставяне на жалбоподателя на по-подробна информация относно споменатата обществена поръчка. Всъщност в решението за отхвърляне на офертата на жалбоподателя се посочвало само, че в нея не се предлага най-ниската цена, докато критерият за цената не бил единственият предвиден в спецификациите критерий за възлагане. Тъй като била равносилна на липса на мотиви, непълнотата на мотивите била основание за отмяна на решението.
2. Второ основание: незаконосъобразност на обжалваното решение. В това отношение жалбоподателят твърди, че най-ниската цена не е единственият критерий и че освен това е необходимо избраната оферта да бъде правомерна и да отговаря на изискванията. Според жалбоподателя спечелилият поръчката оферент не притежава изисквания съгласно спецификациите сертификат NEDAP. Поради това възлагането на поръчката на това дружество било неправомерно и обжалваните решения трябвало да бъдат отменени.
3. Трето основание: нарушения на принципите на прозрачност, на равно третиране и на недопускане на дискриминация в обжалваните решения с оглед по-специално непропорционалното изискване за минимален оборот от 900 000 EUR за дружествата, кандидатстващи за партия № 4 в Люксембург, и липсата на отговор от страна на Комисията на отнасящото се до този въпрос писмо на жалбоподателя от 28 юни 2018 г.

Жалба, подадена на 9 ноември 2018 г. — Nissin Foods Holdings/EUIPO — The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)

(Дело T-663/18)

(2019/C 25/61)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Nissin Foods Holdings Co. Ltd (Осака, Япония) (представители: S. Malynicz, QC, G. Messenger, Barrister, K. Gilbert и G. Lodge, Solicitors)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „Soba JAPANESE FRIED NOODLES“ в червено, синьо, сиво и бяло — Марка на Европейския съюз № 9 377 904

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 29 август 2018 г. по преписка R 111/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна да понесат направените от тях съдебни разноски и да платят съдебните разноски на жалбоподателя.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) № 207/2009 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 6 ноември 2018 г. — 6Minutes Media/EUIPO — ad pepper media International (ad pepper)

(Дело T-666/18)

(2019/C 25/62)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: 6Minutes Media GmbH (Берлин, Германия) (представители: P. Koch и T. Hilser, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: ad pepper media International NV (Нюрнберг, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ad pepper“ — марка на Европейския съюз № 1 307 966

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 20 юни 2018 г. по преписка R 839/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди ответника, както и другата страна в производството пред апелативния състав — в случай че тя формално встъпи пред Общия съд — да заплати съдебните разноски, включително направените от жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) във връзка с член 18, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 6 ноември 2018 г. — 6Minutes Media/EUIPO — ad pepper media International (ADPepper)

(Дело T-668/18)

(2019/С 25/63)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: 6Minutes Media GmbH (Берлин, Германия) (представители: P. Koch и T. Hilser, Rechtsanwälte)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: ad pepper media International NV (Нюрнберг, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „ADPepper“ — марка на Съюза № 1 109 990

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 20 юни 2018 г. по преписка R 840/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди ответника, както и другата страна в производството пред апелативния състав — в случай че тя формално встъпи пред Общия съд — да заплати съдебните разноски, включително направените от жалбоподателя.

Изложени основания

- Нарушение на член 95, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,

- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 58, параграф 1, буква а) във връзка с член 18, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 ноември 2018 г. — Neoperl/EUIPO (Изображение на четири попълнени отвора в схема с равномерно разпределени отвори)

(Дело T-669/18)

(2019/C 25/64)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Neoperl AG (Райнах, Швейцария) (представител: Rechtsanwalt H. Börjes-Pestalozza)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за позиционна марка на Европейския съюз (Изображение на четири попълнени отвора в схема с равномерно разпределени отвори) — заявка за регистрация № 16 259 665

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 10 септември 2018 г. по преписка R 2059/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 ноември 2018 г. — Ryke/EUIPO — Paglieri (CLIOMAKEUP)

(Дело T-672/18)

(2019/C 25/65)

Език на жалбата: италиански

Страни

Жалбоподател: Ryke Sr (Милано, Италия) (представители: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta и R. Perotti, avvocati)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Paglieri SpA (Алесандрия, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „CLIOMAKEUP“ — заявка за регистрация № 11 698 446

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 28 август 2018 г. по преписка R 2675/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски,
- да осъди Paglieri да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 14 ноември 2018 г. — Vattenfall Europe Nuclear Energy/Комисия

(Дело T-674/18)

(2019/C 25/66)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Хамбург, Германия) (представители: U. Karpenstein и R. Sangi, Rechtsanwälte)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени писмото на Европейската комисия от 4 юли 2018 г. в производство относно държавна помощ SA.51169 (2018/PN) — 16 Atomgesetz-Änderungsgesetz (16-и Закон за изменение на Закона за ядрената енергия, 16. AtG-Novelle),
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата са изложени следните основания.

1. Нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС (във връзка с член 108, параграф 3 ДФЕС)

Жалбоподателят твърди, че спорното писмо нарушава член 107, параграф 1 във връзка с член 108, параграф 3 ДФЕС, тъй като — доколкото е предвидено да бъде обвързващо — то освобождава национален закон за обезщетяване от задължението за уведомяване за държавни помощи, независимо че с този закон въз основа на решение на Bundesverfassungsgericht (Федерален конституционен съд, Германия) избирателно бил облагодетелстван с обществени средства конкурент на жалбоподателя, който нямал право на обезщетение.

2. Нарушение на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета ⁽¹⁾

Според жалбоподателя когато държава членка смята, че въведена от нея мярка не представлява помощ, Регламент 2015/1589 предвижда формално решение съгласно член 288 ДФЕС, ако въз основа на предварителна проверка Комисията направи извод, че мярката, предмет на уведомление, не представлява помощ. Спорното писмо нарушавало това изискване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

Жалба, подадена на 19 ноември 2018 г. — Trifolio-M и др./ЕОБХ

(Дело T-675/18)

(2019/С 25/67)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Trifolio-M GmbH (Ланау, Германия), Oхon Italia SpA (Милано, Италия) и Mitsui AgriScience International (Синт Питерс — Волюве, Белгия) (представители: С. Mereu и S. Englebert, lawyers)

Ответник: Европейски орган за безопасност на храните (ЕОБХ)

Искания на жалбоподателите

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени решението на ЕОБХ от 11 септември 2018 г. относно оценката на исканията на жалбоподателите за поверителност, направени във връзка с експертната проверка на оценката на риска от употребата на активното вещество азадирахтин като пестицид,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания.

1. Първо основание: нарушение на член 63 от Регламент (ЕО) № 1107/2009 ⁽¹⁾.

— Жалбоподателите твърдят, че ответникът тълкувал неправилно понятието за информация, която включва производствени и търговски тайни и която трябва да се третира като поверителна, и приложил неправилно член 63 от Регламент 1107/2009, като се основал на явна грешка в преценката на исканията на жалбоподателите за поверително третиране.

2. Второ основание: нарушение на основни принципи на правото на Съюза, тъй като ответникът не мотивирал решението си, не се съобразил с изискването за еднакво прилагане на правото на Съюза или не спазил принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1107/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 година относно пускането на пазара на продукти за растителна защита и за отмяна на директиви 79/117/ЕИО и 91/414/ЕИО на Съвета (ОВ L 309, 2009 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 13 ноември 2018 г. — Società agricola Giusti Dal Col/EUIPO — DMC (GIUSTI WINE)**(Дело T-678/18)**

(2019/С 25/68)

*Език на жалбата: италиански***Страни**

Жалбоподател: Società agricola Giusti Dal Col Srl (Нервеза дела Баталия, Италия) (представители: М. Pizzigati и А. Маур, avvocati)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: DMC Srl (Сан Вендемиано, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на словната марка „GIUSTI WINE“

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 3 септември 2018 г. по преписка R 1154/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 12 ноември 2018 г. — Showroom/EUIPO — E-Gab (SHOWROOM)**(Дело T-679/18)**

(2019/С 25/69)

*Език на жалбата: полски***Страни**

Жалбоподател: Showroom sp. z o.o. (Варшава, Полша) (представител: М. Janicka — Карјон, правен съветник)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: E-Gab NV (Тернат, Белгия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят/другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „SHOWROOM“ — заявка за регистрация № 11 110 376

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 5 септември 2018 г. по преписка R 1834/2017-2

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и
- да осъди EUIPO или E-GAB (ако встъпи в производството) да заплати съдебните разходи в производството, включително направените от жалбоподателя разходи в производството пред апелативния състав и пред отдела по споровете на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 15 ноември 2018 г. — SLL Service/EUIPO — Elfa International (LUMIN8)

(Дело T-680/18)

(2019/C 25/70)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: SLL Service GmbH (Кьолн, Германия) (представител: C. Schmitt, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Elfa International AB (Västervik, Швеция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на марката на Европейския съюз „LUMIN8“ — Международна регистрация, посочваща Европейския съюз № 1 276 543

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 28 август 2018 г. по преписка R 2752/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 16 ноември 2018 г. — „Korporaciya „Masternet“/EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Дело T-681/18)

(2019/С 25/71)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: ЗАО „Korporaciya „Masternet“ (Москва, Русия) (представител: N. Bürglen, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Stayer Ibérica, SA (Пинто, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз „STAYER“ — марка на Европейския съюз № 4 675 881

Производство пред EUIPO: производство по отмяна

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 7 септември 2018 г. по преписка R 1940/2017-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 16 ноември 2018 г. — Twitter/EUIPO — Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)

(Дело T-682/18)

(2019/С 25/72)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Twitter, Inc. (Сан Франциско, Калифорния, Съединени щати) (представители: I. Fowler, Solicitor и J. Schmitt, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Hachette Filipacchi Presse SA (Левалоа-Пере, Франция)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „PERISCOPE“ — заявка за регистрация № 13 837 794

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 3 септември 2018 г. по преписка R 2315/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, в която се приема: а) че по-ранната френска марка № 3 366 460 реално е използвана за „софтуерни и компютърни програми“ от клас 9 и б) че съществува вероятност от объркване между разглежданите марки за стоките и услугите от класове 9, 41, 42 и 45,
- да осъди ответника и другата страна пред апелативния състав, ако тя встъпи в производството, да заплатят съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 42, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) 207/2009 на Съвета;
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) 207/2009 на Съвета.

Жалба, подадена на 20 ноември 2018 г. — Conte/EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)

(Дело T-683/18)

(2019/C 25/73)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Santa Conte (Неапол, Италия) (представители: C. Demichelis, E. Ortaglio и G. Iorio Fiorelli, avvocati)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз в черен, маслинозелен, светлозелен и бял цвят „CANNABIS STORE AMSTERDAM“ — заявка за регистрация № 16 176 968

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 31 август 2018 г. по преписка R 2181/2017-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски по настоящото производство, както и разноските на жалбоподателя в производството пред проверителя и пред втори апелативен състав на EUIPO.

Изложени основания

- Нарушение на член 71, параграф 1 във връзка с член 95, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Липса на оценка на факт от значение за регистрацията на спорната марка,
- Липса на безпристрастно и на полагане на дължимата грижа при оценката на смисъла на спорната марка и на възприемането ѝ от релевантните потребители,
- Нарушение на член 7, параграф 1, буква е) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Погрешно определяне на релевантните потребители и на възприемането на спорната марка,
- Липса на противоречие с обществения ред.

**Жалба, подадена на 16 ноември 2018 г. — Apple/EUIPO — Society for Worldwide Interbank
Financial Telecommunication (SWIFT)**

(Дело T-685/18)

(2019/С 25/74)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Apple Inc. (Купертино, Калифорния, Съединени щати) (представители: J. Olsen и P. Andreottola, Solicitors)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (Па Юлп, Белгия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: Заявка за словна марка на Европейския съюз „SWIFT“ — Заявка за регистрация № 13 370 861

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 30 август 2018 г. по преписка R 476/2018-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да уважи изцяло жалбата на жалбоподателя срещу обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 19 ноември 2018 г. — LegalCareers/EUIPO (LEGALCAREERS)

(Дело T-686/18)

(2019/C 25/75)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: LegalCareers GmbH (Кьолн, Германия) (представител: M. Nielen, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „LEGALCAREERS“ — заявка № 9 978 594

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 17 септември 2018 г. по преписка R 234/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
 - Нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

Жалба, подадена на 20 ноември 2018 г. — Pilatus Bank/ЕЦБ

(Дело T-687/18)

(2019/С 25/76)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pilatus Bank plc (Та'Хбиех, Малта) (представители: O. Behrends, M. Kirchner и L. Feddern, lawyers)

Ответник: Европейска централна банка

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на ЕЦБ от 10 септември 2018 г., според което всички съобщения от Pilatus Bank plc до ЕЦБ трябва да се изпращат чрез „Компетентното лице“ или да съдържат в приложение одобрението на „Компетентното лице“,
- да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага девет основания.

1. Първото основание е изведено от липсата на каквото и да е правно основание в националното или европейското право за решението на ЕЦБ.
2. Второто основание е изведено от нарушаване от страна на ЕЦБ на материалните и процесуалните права на жалбоподателя по Регламента за единния надзорен механизъм, Хартата на основните права на Европейския съюз и върховенството на правото, по-конкретно правото на достъп до преписката, правото да се ползват правни средства за защита, правото на представителство от външен съветник и правото на поверителност на комуникациите със съветника.
3. Третото основание е изведено от нарушаване от ЕЦБ на правото на жалбоподателя на ефективно правно средство за защита.
4. Четвъртото основание е изведено от нарушаване от ЕЦБ на принципите на оправданите правни очаквания и на правна сигурност.
5. Петото основание е изведено от нарушаване от ЕЦБ на принципа на пропорционалност.
6. Шестото основание е изведено от допуснатата от ЕЦБ злоупотреба с власт.
7. Седмото основание е изведено от нарушаване от ЕЦБ на изискването за надлежно мотивиране на решенията.
8. Осмото основание е изведено от нарушаване от ЕЦБ на правото на жалбоподателя да бъде изслушан.
9. Деветото основание е изведено от нарушаване от ЕЦБ на принципа на *nemo auditur*.

Жалба, подадена на 21 ноември 2018 г. — Exploitatiemaatschappij De Berghaaf/EUIPO — Brigade Electronics Group (CORNEREYE)

(Дело T-688/18)

(2019/С 25/77)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Exploitatiemaatschappij De Berghaaf BV (Барневелд, Нидерландия) (представители: R. Pansch, S. Klopschinski и M. von Rospatt, lawyers)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Brigade Electronics Group plc (Кент, Обединено кралство)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „CORNEREYE“ — заявка за регистрация № 15 175 284

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 24 юли 2018 г. по преписка R 1996/2017-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 95, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 21 ноември 2018 г. — Executive Selling/EUIPO (EXECUTIVE SELLING)

(Дело T-689/18)

(2019/C 25/78)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Executive Selling (Париж, Франция) (представители: V. Bouchara и A. Maier, avocats)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Посочваща Европейския съюз международна регистрация на фигуративния знак EXECUTIVE SELLING — Заявка за регистрация № 1 343 783

Обжалвано решение: Решение на първи апелативен състав на EUIPO от 14 септември 2018 г. по преписка R R 313/2018-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Като цяло марката, за която е подадена заявка не описва основна характеристика на посочените услуги. Възприетият от EUIPO анализ противоречи на съдържанието на текстовете и на приложимата съдебна практика и знакът, за който е депозирана заявката, е напълно отличителен и следователно годен да изпълни основната функция на марка.

Жалба, подадена на 26 ноември 2018 г. — Werner/EUIPO — Merck (fLORAMED)

(Дело T-695/18)

(2019/С 25/79)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Stefan Werner (Балдам, Германия) (представител: T. Büttner, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Merck KGaA (Цармшад, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „fLORAMED“ — заявка за регистрация № 15 336 639

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 17 септември 2018 г. по преписка R 197/2018-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение, както и решението на отдела по споровете от 24 ноември 2017 г., с което е отхвърлена заявката за регистрация на марка за всички заявени стоки и е уважено възражението на възразяващия от 7 октомври 2016 г.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 26 ноември 2018 г. — Aldi/EUIPO — Titlbach (ALTISPORT)

(Дело T-697/18)

(2019/С 25/80)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Aldi GmbH & Co. KG (Мюлхайм ан дер Рур, Германия) (представители: Rechtsanwälte N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen и M. Minkner)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Aleš Titlbach (Мезибори, Чешка република)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: посочваща Европейския съюз международна регистрация на марката „ALTISPORT“ — посочваща Европейския съюз международна регистрация № 1 226 617

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 19 септември 2018 г. по преписка R 2683/2017-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета

Жалба, подадена на 26 ноември 2018 г. — Kalypso Media Group/EUIPO — Wizards of the Coast (DUNGEONS)

(Дело T-700/18)

(2019/C 25/81)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Kalypso Media Group GmbH (Вормс, Германия) (представявано от: T. Boddien, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Wizards of the Coast LLC (Паугъкиг, Роуд Айлънд, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят в производството пред Общия съд

Спорна марка: заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „DUNGEONS“ — заявка за регистрация № 13 271 838

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 21 септември 2018 г. по преписка R 599/2018-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG